

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 325

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

11 grudnia 2009

Spis treści

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Parlament Europejski i Rada

2009/931/WE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami 1

Rada

2009/932/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Włoch 3

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2009/933/WPZiB z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie rozszerzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zakresu terytorialnego umowy o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki 4

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2009/934/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie przyjęcia przepisów wykonawczych regulujących stosunki Europolu z partnerami, w tym wymianę danych osobowych i informacji niejawnych 6
- ★ Decyzja Rady 2009/935/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. określająca wykaz państw trzecich i organizacji, z którymi Europol zawiera porozumienia 12
- ★ Decyzja Rady 2009/936/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących plików roboczych do celów analizy stosowanych przez Europol 14

V Akty przyjęte od dnia 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu EURATOM

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA JEST OBOWIĄZKOWA

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1205/2009 z dnia 10 grudnia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 23
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1206/2009 z dnia 10 grudnia 2009 r. w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowej do odtłuszczonego mleka w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008..... 25
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1207/2009 z dnia 10 grudnia 2009 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95..... 26

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 25 listopada 2009 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

(2009/931/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając zawarte pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia zwolnionym pracownikom ponoszącym konsekwencje istotnych zmian w strukturze światowego handlu oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.
- (2) Zakres zastosowania EFG został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje również pomoc dla pracowników zwolnionych na skutek globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.

- (3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić EFG w ramach rocznego pułapu 500 mln EUR.

- (4) Belgia złożyła w dniu 5 maja 2009 r. dwa wnioski o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w sektorze włókienniczym. Wnioski te spełniają wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego, a zatem Komisja wnosi o uruchomienie kwoty 9 198 874 EUR.

- (5) Irlandia złożyła w dniu 29 czerwca 2009 r. wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w przemyśle produkcji sprzętu komputerowego. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego, a zatem Komisja wnosi o uruchomienie kwoty 14 831 050 EUR.

- (6) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla powyższych wniosków złożonych przez Belgię i Irlandię,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 24 029 924 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 listopada 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

Å. TORSTENSSON
Przewodniczący

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 30 listopada 2009 r.

w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Włoch

(2009/932/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając wniosek rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/116/WE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 25 stycznia 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) Stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Piera MARRAZZA,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Następująca osoba zostaje mianowana na stanowisko członka Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2010 r.:

Massimo PINESCHI, Consigliere regionale, Regione Lazio.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 25.2.2006, s. 75.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2009/933/WPZiB

z dnia 30 listopada 2009 r.

w sprawie rozszerzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zakresu terytorialnego umowy o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24 i art. 38,

uwzględniając art. 3 decyzji Rady 2003/516/WE z dnia 6 czerwca 2003 r. dotyczącej podpisania umów między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie ekstradycji oraz wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie zgody, której Rada udzieliła w dniu 26 kwietnia 2002 r. prezydencji, na rozpoczęcie z udziałem Komisji negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, wynegocjowano z USA dwie umowy o współpracy międzynarodowej w sprawach karnych, jedną o ekstradycji, a drugą o wzajemnej pomocy prawnej.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2003/516/WE z dnia 6 czerwca 2003 r. ⁽¹⁾, w dniu 25 czerwca 2003 r. w imieniu Unii Europejskiej podpisano Umowę o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki ⁽²⁾ i Umowę o wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki ⁽³⁾.
- (3) Zgodnie z decyzją Rady 2009/820/WPZiB z dnia 23 października 2009 r. ⁽⁴⁾ zawarto Umowę

o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki i Umowę o wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki. Zgodnie z powyższą decyzją prezydencja Rady w dniu 28 października 2009 r. wymieniła dokumenty zatwierdzające z prokuratorem generalnym USA w Waszyngtonie, DC.

- (4) Obydwie umowy wejdą w życie w dniu 1 lutego 2010 r.
- (5) Niderlandy poinformowały prezydencję, że zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. 2 umowy o ekstradycji pragną rozszerzyć zakres terytorialny tej umowy na Antyle Holenderskie i Arubę. Rozszerzenie to odbyło się za pośrednictwem przekazania przez Sekretariat Generalny Rady noty dyplomatycznej Przedstawicielstwu Stanów Zjednoczonych Ameryki przy Unii Europejskiej w dniu 9 czerwca 2009 r., co zostało potwierdzone w nocie dyplomatycznej Przedstawicielstwa Stanów Zjednoczonych Ameryki przedłożonej Unii Europejskiej w dniu 16 czerwca 2009 r.
- (6) Biorąc pod uwagę zbliżające się wejście w życie umowy o sprawie ekstradycji między UE a USA, przedmiotowe rozszerzenie zakresu terytorialnego powinno zostać zatwierdzone przez Radę.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. b Umowy o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki niniejszym w imieniu Unii Europejskiej zatwierdza się rozszerzenie zakresu terytorialnego tej umowy na Antyle Holenderskie i Arubę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 40.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2009/934/WSiSW

z dnia 30 listopada 2009 r.

w sprawie przyjęcia przepisów wykonawczych regulujących stosunki Europolu z partnerami, w tym wymianę danych osobowych i informacji niejawnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

na podstawie prawa publicznego utworzone umową lub na podstawie umowy między dwoma państwami lub większą ich liczbą;

uwzględniając decyzję Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiającą Europejski Urząd Policji (Europol) ⁽¹⁾ (zwaną dalej „decyzją o Europolu”), w szczególności jej art. 26 ust. 1 lit. b) i art. 59 ust. 1 lit. c),

c) „strony trzecie” oznaczają państwa trzecie i organizacje;

uwzględniając projekt przepisów przedłożony przez zarząd po wydaniu opinii w sprawie tego projektu przez wspólny organ nadzorczy,

d) „organy UE” oznaczają instytucje, organy, biura i agencje, które ustanowiono Traktatem o Unii Europejskiej oraz traktatami ustanawiającymi Wspólnoty Europejskie lub na podstawie tych traktatów, o których mowa w art. 22 ust. 1 decyzji o Europolu;

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

e) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej; osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności na podstawie numeru identyfikacyjnego lub co najmniej jednego znaku szczególnego związanego z jej tożsamością fizyczną, fizjologiczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną;

a także mając na uwadze to, że zgodnie z decyzją o Europolu, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, przyjmuje przepisy wykonawcze regulujące stosunki Europolu z partnerami, w tym wymianę danych osobowych i informacji niejawnych (zwane dalej „przepisami”),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

f) „informacje niejawne” oznaczają wszelkie informacje i materiały o dowolnej formie, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby w różnym stopniu wyrządzić szkodę podstawowym interesom Europolu, co najmniej jednego państwa członkowskiego lub partnerów Europolu i które wymagają stosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa;

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszych przepisów,

a) „państwa trzecie”, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. a) decyzji o Europolu, oznaczają państwa niebędące państwami członkowskimi Unii Europejskiej;

g) „porozumienie strategiczne” oznacza porozumienie umożliwiające wymianę informacji niebędących danymi osobowymi;

b) „organizacje”, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b) decyzji o Europolu, oznaczają organizacje takie jak organizacje międzynarodowe i organy im podległe działające na podstawie prawa publicznego lub inne organy działające

h) „porozumienie operacyjne” oznacza porozumienie umożliwiające wymianę informacji, w tym danych osobowych;

i) „porozumienie o współpracy” oznacza porozumienie strategiczne lub porozumienie operacyjne;

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37.

- j) „uzgodnienia robocze” oznaczają uzgodnienia między Europolem a organem UE dotyczące ich współpracy, które umożliwiają wymianę informacji, w tym danych osobowych;
- k) „przetwarzanie danych osobowych” lub „przetwarzanie” oznacza każdą operację lub ciąg operacji dokonywanych na danych osobowych – także metodami automatycznej obróbki danych – takich jak gromadzenie, zapisywanie, porządkowanie, przechowywanie, dostosowywanie lub przekształcanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przekazanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, zestawianie lub łączenie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie;
- l) „właściwe organy” oznaczają wszystkie instytucje publiczne w państwach członkowskich lub w państwach trzecich odpowiedzialne zgodnie z prawem krajowym za zapobieganie przestępstwom i ich zwalczanie.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze przepisy regulują stosunki Europolu z organami UE i ze stronami trzecimi, w tym wymianę danych osobowych i informacji niejawnych, oraz ustanawiają procedury stosowane podczas negocjowania i zawierania porozumień o współpracy oraz negocjowania i dokonywania uzgodnień roboczych.

TYTUŁ II

ZAWIERANIE POROZUMIEŃ O WSPÓŁPRACY I DOKONYWANIE UZGODNIEŃ ROBOCZYCH

Artykuł 3

Nawiązywanie stosunków z organami UE

Zgodnie z art. 22 ust. 1 decyzji o Europolu, Europol może nawiązywać i utrzymywać współpracę z organami UE, w zakresie w jakim jest to istotne dla wykonywania jego zadań.

Jeżeli Europol zamierza podjąć negocjacje w sprawie porozumienia o współpracy lub uzgodnień roboczych z organem UE, o którym nie ma wyraźnej mowy w art. 22 ust. 1 lit. a)–f) decyzji o Europolu, zasięga on opinii zarządu.

Artykuł 4

Procedura zawierania porozumień o współpracy lub dokonywania uzgodnień roboczych z organami UE

1. Zgodnie z art. 22 ust. 2 decyzji o Europolu, w celu nawiązania współpracy Europol zawiera z organami UE porozumienia o współpracy lub dokonuje z nimi uzgodnień roboczych. Tego rodzaju porozumienia lub uzgodnienia robocze mogą dotyczyć wymiany informacji o charakterze operacyjnym, strategicznym lub technicznym, w tym danych osobowych i informacji niejawnych.

2. Przekazywanie informacji niejawnych jest dozwolone wyłącznie wówczas, jeśli między Europolem a danym organem

UE zawarte zostało porozumienie o poufności. Komitet ds. Bezpieczeństwa zostaje poinformowany o takim porozumieniu, które następnie jest formalizowane w porozumieniu o współpracy lub uzgodnieniach roboczych.

3. Porozumienie o współpracy zawiera się, a uzgodnień roboczych dokonuje, wyłącznie po zatwierdzeniu przez zarząd.

4. Jeżeli porozumienie o współpracy lub uzgodnienia robocze dotyczą wymiany danych osobowych, przed zatwierdzeniem, o którym mowa w ust. 3, zarząd zasięga opinii wspólnego organu nadzorczego.

Artykuł 5

Nawiązywanie stosunków ze stronami trzecimi

1. Zgodnie z art. 23 ust. 1 decyzji o Europolu Europol może nawiązywać i utrzymywać współpracę ze stronami trzecimi w zakresie wymaganym do wykonywania jego zadań.

2. Zgodnie z art. 23 ust. 2 decyzji o Europolu Europol zawiera porozumienia ze stronami trzecimi, które zostały umieszczone w wykazie państw trzecich i organizacji, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) decyzji o Europolu. Tego rodzaju porozumienia mogą dotyczyć wymiany informacji o charakterze operacyjnym, strategicznym lub technicznym, w tym danych osobowych i informacji niejawnych. W przypadku zawarcia porozumienia z państwem trzecim takie informacje są przekazywane za pośrednictwem wyznaczonego punktu kontaktowego określonego w porozumieniu.

3. Europol może wszcząć procedurę zawarcia porozumienia ze stroną trzecią zaraz po umieszczeniu tej strony trzeciej w wykazie, o którym mowa w ust. 2.

4. Gdy planowane jest zawarcie porozumienia operacyjnego ze stroną trzecią, Europol ocenia, czy strona ta zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych. Ocena ta zostaje przekazana zarządowi, który wcześniej zasięga opinii wspólnego organu nadzorczego. Na potrzeby tej oceny uwzględnia się ramy regulacyjne i praktykę administracyjną danej strony trzeciej w dziedzinie ochrony danych, w tym istnienie wszelkich niezależnych organów odpowiedzialnych za nadzór nad kwestiami ochrony danych.

Artykuł 6

Procedura zawierania porozumień o współpracy ze stronami trzecimi

1. Na podstawie oceny, o której mowa w art. 5 ust. 4, oraz uwzględniając opinię wspólnego organu nadzorczego zarząd decyduje czy dyrektor ma podjąć negocjacje ze stroną trzecią w celu zawarcia porozumienia operacyjnego. Po otrzymaniu pozytywnej decyzji zarządu, dyrektor podejmuje negocjacje ze stroną trzecią w celu zawarcia takiego porozumienia. Jeżeli decyzja jest negatywna, zarząd może rozważyć zawarcie z daną stroną trzecią porozumienia strategicznego.

2. Przekazywanie informacji niejawnych przez Europol jest dozwolone wyłącznie jeśli między Europolem a daną stroną trzecią zawarte zostało porozumienie o poufności. Komitet ds. Bezpieczeństwa zostaje poinformowany o takim porozumieniu, które następnie jest formalizowane w porozumieniu o współpracy.

3. Po zakończeniu negocjacji w sprawie porozumienia dyrektor przedkłada zarządowi projekt porozumienia. W przypadku zawarcia porozumienia operacyjnego zarząd zasięga opinii wspólnego organu nadzorczego. Zarząd akceptuje projekt porozumienia, a następnie przedkłada go Radzie do zatwierdzenia.

W przypadku akceptacji porozumienia operacyjnego Radzie przedkładane są projekt porozumienia i opinia wspólnego organu nadzorczego.

4. Zgodnie z art. 23 ust. 2 decyzji o Europolu, tego rodzaju porozumienia są zawierane wyłącznie po zatwierdzeniu przez Radę, która konsultuje się wcześniej z zarządem i – o ile tego rodzaju porozumienia dotyczą wymiany danych osobowych – po otrzymaniu za pośrednictwem zarządu opinii wspólnego organu nadzorczego.

Artykuł 7

Informowanie zarządu

Dyrektor regularnie informuje zarząd o przebiegu negocjacji prowadzonych z organami UE i ze stronami trzecimi.

TYTUŁ III

WYMIANA INFORMACJI

ROZDZIAŁ I

Otrzymywanie informacji

Artykuł 8

Otrzymywanie informacji przed wejściem w życie porozumienia

Przed wejściem w życie porozumienia lub uzgodnień roboczych z organem UE lub ze stroną trzecią Europol może – zgodnie z art. 22 ust. 3 i art. 23 ust. 3 decyzji o Europolu – bezpośrednio otrzymywać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe i informacje niejawne, w zakresie w jakim jest to niezbędne do właściwego wykonywania jego zadań wymienionych w art. 5 decyzji o Europolu.

ROZDZIAŁ II

Przekazywanie informacji

Artykuł 9

Warunki przekazywania informacji organom UE i stronom trzecim

Europol może przekazywać informacje organowi UE lub stronie trzeciej wyłącznie na poniższych warunkach:

1. Niezależnie od art. 11–14 informacje można przekazywać wyłącznie po zawarciu porozumienia lub dokonaniu uzgodnień roboczych z danym organem UE lub z daną stroną trzecią zgodnie z przepisami tytułu II.
2. Jeśli dane zostały przekazane Europolowi przez państwo członkowskie, Europol przekazuje je organom UE lub stronom trzecim wyłącznie za zgodą tego państwa członkowskiego. Dane państwo członkowskie może z góry udzielić zgody na takie przekazanie – ogólnie lub na specjalnych warunkach. Zgodę taką może w każdej chwili wycofać.
3. Jeśli dane nie zostały przekazane przez państwo członkowskie, Europol upewnia się, że przekazanie tych danych nie będzie powodem:
 - a) utrudnień w prawidłowym wykonywaniu zadań leżących w zakresie kompetencji państwa członkowskiego;
 - b) zagrożenia dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego państwa członkowskiego lub innej formy naruszenia jego interesów.
4. Przekazywanie danych osobowych stronom trzecim jest dozwolone wyłącznie wtedy, gdy:
 - a) jest to konieczne w poszczególnych przypadkach w celu zapobiegania przestępstwom objętym kompetencją Euro-
polu lub ich zwalczania; oraz
 - b) Europol zawarł z danymi stronami trzecimi porozu-
mienie operacyjne, które pozwala na przekazywanie
takich danych na podstawie oceny – dokonanej zgodnie
z art. 5 ust. 4 – potwierdzającej, że te strony trzecie
zapewniają odpowiedni poziom ochrony danych.
5. Przekazywanie informacji niejawnych przez Europol jest dozwolone wyłącznie wtedy, gdy:
 - a) między Europolem a danym organem UE lub daną stroną
trzecią zawarte zostało porozumienie o poufności,
zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 2; oraz
 - b) w przypadku przekazywania danych stronom trzecim –
jest to konieczne w poszczególnych przypadkach w celu
zapobiegania przestępstwom objętym kompetencją Euro-
polu lub ich zwalczania.

Artykuł 10

Odpowiedzialność za przekazywanie danych

Europol jest odpowiedzialny za to, by przekazywanie danych odbywało się w sposób zgodny z prawem. Europol prowadzi ewidencję wszystkich przypadków przekazania danych na mocy niniejszych przepisów oraz podstaw takiego przekazania. Przekazywanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy odbiorca zobowiąże się do wykorzystania tych danych jedynie do celów, do jakich zostały przekazane.

Artykuł 11

Przekazywanie informacji organom UE przed wejściem w życie porozumienia o współpracy lub uzgodnień roboczych

1. Przed wejściem w życie porozumienia operacyjnego lub uzgodnień roboczych z organem UE Europol może – zgodnie z art. 22 ust. 3 decyzji o Europolu i na warunkach określonych w art. 9 ust. 2 i 3 niniejszych przepisów – bezpośrednio przekazywać takiemu organowi UE informacje, w tym dane osobowe, w zakresie w jakim jest to niezbędne do właściwego wykonywania zadań odbiorcy.

2. Przekazywanie informacji niejawnych przez Europol jest dozwolone wyłącznie wtedy, jeśli między Europolem a danym organem UE zawarte zostało porozumienie o poufności, zgodnie z art. 4 ust. 2.

Artykuł 12

Przekazywanie informacji stronom trzecim przed wejściem w życie porozumienia

Przed wejściem w życie porozumienia ze stroną trzecią Europol może – zgodnie z art. 23 ust. 4 decyzji o Europolu i na warunkach określonych w art. 9 ust. 2 i 3 niniejszych przepisów – bezpośrednio przekazywać tej stronie trzeciej informacje, z wyjątkiem danych osobowych i informacji niejawnych, w zakresie w jakim jest to niezbędne do właściwego wykonywania zadań odbiorcy.

Artykuł 13

Przekazywanie informacji stronom trzecim niewymienionym w wykazie Rady

Zgodnie z art. 23 ust. 5 decyzji o Europolu i na warunkach określonych w art. 9 ust. 2 i 3 niniejszych przepisów Europol może bezpośrednio przekazywać informacje, z wyjątkiem danych osobowych i informacji niejawnych, stronom trzecim niewymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) decyzji o Europolu, w zakresie w jakim jest to w konkretnych przypadkach bezwzględnie konieczne do celów zapobiegania przestępstwom objętym kompetencją Europolu lub ich zwalczania.

ROZDZIAŁ III

Przekazywanie informacji w wyjątkowych przypadkach

Artykuł 14

Przekazywanie danych osobowych i informacji niejawnych w wyjątkowych przypadkach

1. Zgodnie z art. 23 ust. 8 i 9 decyzji o Europolu i na warunkach określonych w art. 9 ust. 2 i 3 niniejszych przepisów Europol może przekazywać posiadane dane osobowe i informacje niejawne stronom trzecim, w zakresie w jakim dyrektor uzna ich przekazanie za bezwzględnie konieczne do ochrony podstawowych interesów danych państw członkowskich, wchodzących w zakres celów Europolu lub dla zapobieżenia bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z przestępczością lub terroryzmem.

2. W przypadku przekazywania informacji niejawnych dyrektor jak najszybciej informuje zarząd i Komitet ds. Bezpieczeństwa o swojej decyzji.

3. W przypadku przekazywania danych osobowych dyrektor w każdym przypadku rozważa poziom ochrony danych stosowany przez daną stronę trzecią w celu zachowania równowagi między wspomnianymi interesami i poziomem ochrony danych. Czyniąc to, dyrektor uwzględni wszystkie mające znaczenie elementy, takie jak zagrożenie mogące wystąpić, jeśli Europol nie przekaze tych danych osobowych. Dyrektor jak najszybciej informuje zarząd i wspólny organ nadzorczy o swojej decyzji i o przesłankach oceny tego, czy poziom ochrony danych zapewniany przez daną stronę trzecią jest odpowiedni.

4. Przed przekazaniem danych osobowych zgodnie z ust. 1 dyrektor ocenia, czy poziom ochrony danych zapewniany przez dane strony trzecie jest odpowiedni, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności mające znaczenie w przypadku przekazywania danych osobowych, w szczególności:

- a) charakter danych;
- b) cel, jakiemu mają służyć te dane;
- c) czas trwania zamierzonego przetwarzania;
- d) ogólne lub szczegółowe przepisy o ochronie danych mające zastosowanie do danych stron trzecich;
- e) to, czy dane strony trzecie wyraziły zgodę na szczególne warunki odnoszące się do takich danych nałożone przez Europol.

ROZDZIAŁ IV

Szczególne warunki przekazywania danych osobowych

Artykuł 15

Cel przekazywania danych osobowych

1. Nie przekazuje się żądanych danych osobowych, jeżeli nie wskazano celu ani powodu takiego żądania.
2. Dane osobowe, które ujawniają pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe lub przynależność do związków zawodowych oraz dane osobowe dotyczące stanu zdrowia i seksualności nie mogą być przekazywane, chyba że jest to bezwzględnie konieczne.

Artykuł 16

Poprawianie i usuwanie danych osobowych

1. Gdy Europol przekazuje dane osobowe organowi UE lub stronie trzeciej, zapewnia on, by organ UE lub strona trzecia, które je otrzymały, zobowiązały się je poprawić lub usunąć, jeżeli okaże się, że są nieprawidłowe, niedokładne, nieaktualne lub nie powinny być zostać przekazane. Jeżeli Europol stwierdzi, że dane osobowe są nieprawidłowe, niedokładne, nieaktualne lub nie powinny być zostać przekazane, niezwłocznie informuje o tym organ UE lub stronę trzecią, które je otrzymały, i zwraca się o potwierdzenie, że dane zostaną poprawione lub usunięte. Dyrektor informuje zarząd i wspólny organ nadzorczy o działaniach Europolu w tym zakresie.
2. Wszelkie zawarte porozumienia przewidują obowiązek poprawienia lub usunięcia danych zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 1.
3. Gdy Europol przekazuje dane osobowe, zapewnia on, by organ UE lub strona trzecia, które je otrzymały zobowiązały się je usunąć, jeżeli nie będą już konieczne do celów, w jakich zostały przekazane.

ROZDZIAŁ V

Dalsze przekazywanie danych organom UE i stronom trzecim

Artykuł 17

Właściwe organy i dalsze przekazywanie danych

1. Dane osobowe przekazywane przez Europol państwu trzeciemu, a następnie przekazywane w ramach tego państwa trafiają wyłącznie do właściwych organów wyraźnie wymienionych w zawartym porozumieniu.
2. Negocjując porozumienia, Europol dokłada wszelkich starań, by zapewnić, jeżeli to możliwe, by państwo trzecie wyznaczyło jeden właściwy organ jako organ pełniący rolę

krajowego punktu kontaktowego między Europolem a pozostałymi właściwymi organami tego państwa trzeciego.

3. Podczas przekazywania danych osobowych Europol zapewnia, by organ UE lub strona trzecia, które je otrzymały, zobowiązały się nie przekazywać ich dalej odbiorcom innym niż właściwe organy i by zobowiązały się dokonywać takiego przekazania na takich samych warunkach jak podczas przekazania pierwotnego.

4. Jeżeli państwo trzecie nie może wyznaczyć jednego właściwego organu jako organu pełniącego rolę krajowego punktu kontaktowego, porozumienie wyjątkowo może przewidywać, że Europol będzie bezpośrednio przekazywał informacje jednemu właściwemu organowi w danym państwie trzecim lub większej liczbie takich organów.

Artykuł 18

Warunki dalszego przekazywania

1. Europol przekazuje dane osobowe właściwemu organowi państwa trzeciego lub przekazuje dane osobowe organizacji lub organowi UE wyłącznie wtedy, gdy ten organ, organizacja lub organ UE zgodzą się nie przekazywać tych danych osobowych innym organom UE lub stronom trzecim, chyba że ma to nastąpić na warunkach określonych w ust. 2.
2. Dalsze przekazywanie danych osobowych przez właściwy organ państwa trzeciego, organizację lub organ UE, z którymi Europol zawarł porozumienie operacyjne, może się odbywać wyłącznie:
 - a) za uprzednią zgodą Europolu, jeżeli organ UE lub strona trzecia otrzymujące dane osobowe zawarły z Europolem porozumienie operacyjne; lub
 - b) wyjątkowo za zgodą dyrektora, jeśli uzna on, uwzględniając poziom ochrony danych mający zastosowanie do organu UE lub strony trzeciej, że dalsze przekazanie danych osobowych przez organ UE lub stronę trzecią jest bezwzględnie konieczne:

(i) do ochrony podstawowych interesów danych państw członkowskich, wchodzących w zakres celów Europolu; lub

(ii) dla zapobieżenia bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z przestępczością lub terroryzmem.

3. Niedozwolone jest dalsze przekazywanie danych uzyskanych przez Europol od państwa członkowskiego bez uprzedniej zgody tego państwa członkowskiego. Dyrektor informuje dane państwo członkowskie o powodach przekazania takich danych za pośrednictwem organu UE lub strony trzeciej, a nie w sposób pośredni.

ROZDZIAŁ VI

Szczególne warunki otrzymywania przez Europol informacji od stron trzecich

Artykuł 19

Ocena źródła i informacji

1. W celu określenia wiarygodności informacji otrzymanych przez Europol, jak również wiarygodności ich źródła, Europol zwraca się do organu UE lub do strony trzeciej o ocenę – o ile to możliwe – informacji i jej źródła zgodnie z kryteriami określonymi w art. 12 decyzji Rady 2009/936/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących plików roboczych do celów analizy stosowanych przez Europol⁽¹⁾ („przepisy dotyczące plików roboczych do celów analizy stosowanych przez Europol”).

2. W razie braku takiej oceny Europol próbuje – o ile to możliwe – ocenić wiarygodność źródła lub informacji na podstawie już posiadanych informacji, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 12 przepisów dotyczących plików roboczych do celów analizy stosowanych przez Europol.

3. Europol oraz organ UE lub strona trzecia mogą w porozumieniach ogólnie ustalić, jak zgodnie z kryteriami określonymi w art. 12 przepisów dotyczących plików roboczych do celów analizy stosowanych przez Europol należy oceniać określony typ informacji i określone źródła.

Artykuł 20

Poprawianie i usuwanie informacji otrzymanych przez Europol

1. Porozumienia przewidują, że organ UE lub strona trzecia informują Europol o poprawieniu lub usunięciu przez nie informacji przekazanych Europolowi.

2. Gdy organ UE lub strona trzecia informują Europol o poprawieniu lub usunięciu przez nie informacji przekazanych Europolowi, Europol odpowiednio poprawia lub usuwa te informacje. Europol nie usuwa tych informacji, jeżeli nadal ma potrzebę ich przetwarzania na użytek danego pliku roboczego

do celów analizy lub jeżeli – w przypadku przechowywania tych informacji w innym pliku danych Europolu – Europol jest nimi nadal zainteresowany na podstawie informacji operacyjnych, które wykraczają poza informacje będące w posiadaniu przekazującego organu UE lub przekazującej strony trzeciej. Europol informuje dany organ UE lub daną stronę trzecią o fakcie dalszego przechowywania takich informacji.

3. Jeżeli Europol ma powody przypuszczać, że dostarczone informacje są niedokładne lub nieaktualne, informuje o tym organ UE lub stronę trzecią, które dostarczyły tych informacji, i zwraca się do nich o zajęcie stanowiska w tej kwestii. Jeżeli Europol poprawia lub usuwa informacje zgodnie z art. 31 ust. 1 decyzji o Europolu, informuje on o poprawieniu lub usunięciu dostarczający organ UE lub dostarczającą stronę trzecią.

4. Bez uszczerbku dla art. 31 decyzji o Europolu nie przetwarza się informacji, które państwo trzecie uzyskało najwyraźniej z oczywistym naruszeniem praw człowieka.

5. Porozumienia przewidują, że organ UE lub strona trzecia informują Europol – o ile to możliwe – w przypadku gdy organ UE lub strona trzecia mają powody przypuszczać, że dostarczone informacje są niedokładne lub nieaktualne.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsze przepisy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. s. 14 niniejszego Dziennika Urzędowego.

DECYZJA RADY 2009/935/WSiSW

z dnia 30 listopada 2009 r.

określająca wykaz państw trzecich i organizacji, z którymi Europol zawiera porozumienia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiającą Europejski Urząd Policji (Europol) ⁽¹⁾ (zwaną dalej „decyzją o Europolu”), w szczególności jej art. 26 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję Rady 2009/934/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie przyjęcia przepisów wykonawczych regulujących stosunki Europolu z partnerami, w tym wymianę danych osobowych i informacji niejawnych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 5 i 6,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, określa wykaz państw trzecich i organizacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 decyzji o Europolu, z którymi Europol zawiera porozumienia.
- (2) Taki wykaz przygotowany jest przez zarząd.
- (3) Pożądane jest wprowadzenie procedury określającej sposób dodawania kolejnych państw trzecich i organizacji do wykazu państw trzecich i organizacji, z którymi Europol zawiera porozumienia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Zgodnie z art. 23 ust. 2 decyzji o Europolu, Europol zawiera porozumienia z państwami trzecimi i organizacjami, które umieszczono w wykazie zawartym w załączniku do niniejszej decyzji. Europol może wszcząć procedurę zawierania porozumienia zaraz po umieszczeniu państwa trzeciego lub organizacji w tym wykazie. Europol dąży do zawarcia z tymi państwami trzecimi i organizacjami porozumienia o współpracy umożliwiającego wymianę danych osobowych, o ile zarząd nie postanowi inaczej.

2. Europol określa kolejność zawierania porozumień o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami umieszczonymi w wykazie, biorąc pod uwagę swoje potrzeby operacyjne i dostępne zasoby ludzkie i finansowe. Zarząd może przedstawić dyrektorowi wszelkie dalsze wytyczne dotyczące negocjowania danego porozumienia, jeśli uzna to za niezbędne.

3. Dyrektor regularnie informuje zarząd o stanie zaawansowania negocjacji prowadzonych ze stronami trzecimi i co sześć miesięcy przedstawia sprawozdanie z postępu prac.

Artykuł 2

1. Członek zarządu lub Europol może zaproponować dodanie do wykazu nowego państwa trzeciego lub organizacji. Zgłaszając taką propozycję, należy podać przyczyny, dla których z punktu widzenia funkcjonowania Europolu konieczne jest zawarcie porozumienia o współpracy z tym państwem trzecim lub z tą organizacją.

2. Zarząd podejmuje decyzję o tym, czy zaproponować Radzie dodanie do wykazu tego państwa trzeciego lub tej organizacji.

3. Rada podejmuje decyzję o dodaniu do wykazu państwa trzeciego lub organizacji w drodze zmiany załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ Zob. s. 6 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz państw trzecich i organizacji, z którymi Europol zawiera porozumienia:

1. Państwa trzecie (w porządku alfabetycznym):

- Albania
- Australia
- Boliwia
- Bośnia i Hercegowina
- Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (FYROM)
- Chiny
- Chorwacja
- Czarnogóra
- Indie
- Islandia
- Izrael
- Kanada
- Kolumbia
- Liechtenstein
- Maroko
- Mołdawia
- Monako
- Norwegia
- Peru
- Rosja
- Serbia
- Stany Zjednoczone Ameryki
- Szwajcaria
- Turcja
- Ukraina

2. Organizacje (w porządku alfabetycznym):

- Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przemocności (UNODC)
 - Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej – Interpol
 - Światowa Organizacja Celna
-

DECYZJA RADY 2009/936/WSiSW**z dnia 30 listopada 2009 r.****w sprawie przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących plików roboczych do celów analizy stosowanych przez Europol**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiającą Europejski Urząd Policji (Europol) ⁽¹⁾ (dalej zwaną „decyzją o Europolu”), w szczególności jej art. 14 ust. 1 i art. 59 ust. 1 lit. b),

uwzględniając Konwencję o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, przyjętą przez Radę Europy w dniu 28 stycznia 1981 r.,

uwzględniając zalecenie nr R (87) 15 Komitetu Ministrów regulujące wykorzystywanie danych osobowych przez policję, przyjęte przez Radę Europy w dniu 17 września 1987 r.,

uwzględniając przedłożony przez zarząd projekt przepisów dotyczących plików roboczych do celów analizy stosowanych przez Europol,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze to, że Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące plików roboczych do celów analizy (dalej zwane „przepisami”),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszych przepisów:

- a) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej; „osoba możliwa do zidentyfikowania” to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności na podstawie numeru identyfikacyjnego lub co najmniej jednego znaku szczególnego związanego z jej tożsamością fizyczną, fizjologiczną, umysłową, ekonomiczną, kulturową lub społeczną;
- b) „plik roboczy do celów analizy” oznacza plik utworzony do celów analizy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 decyzji o Europolu;

- c) „analiza” oznacza zbieranie, przetwarzanie lub wykorzystywanie danych, mające na celu pomoc w śledztwie lub dochodzeniu, zgodnie z art. 14 ust. 2 decyzji o Europolu;
- d) „uczestnicy grupy analitycznej” oznaczają analityków i innych pracowników Europolu wyznaczonych przez dyrektora, jak również oficerów łącznikowych lub ekspertów z państw członkowskich dostarczających informacji lub zaangażowanych w analizę w rozumieniu art. 14 ust. 4 decyzji o Europolu;
- e) „przetwarzanie danych osobowych” lub „przetwarzanie” oznacza każdą operację lub ciąg operacji dokonywanych na danych osobowych – także metodami automatycznej obróbki danych – takich jak gromadzenie, zapisywanie, porządkowanie, przechowywanie, dostosowywanie lub przekształcanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przekazanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, zestawianie lub łączenie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Przepisy określone w niniejszej decyzji mają zastosowanie do przetwarzania danych do celów analizy, o czym mowa w art. 14 ust. 1 decyzji o Europolu.

Artykuł 3

Dane dostarczane do celów analizy

1. Zgodnie z art. 8 ust. 2 i art. 14 ust. 3 decyzji o Europolu dane dostarczane do celów analizy są przekazywane zarówno w formie uporządkowanej, jak i nieuporządkowanej przez jednostki krajowe lub, zależnie od pilności danych, mogą one być kierowane bezpośrednio przez wyznaczone właściwe organy do Europolu w celu włączenia tych danych do pliku roboczego do celów analizy. Państwo członkowskie dostarczające danych powiadamia Europol o celu, w którym są dostarczane, oraz o wszelkich ograniczeniach dotyczących ich wykorzystania, usuwania lub niszczenia, w tym o ewentualnych ograniczeniach dotyczących dostępu na zasadach ogólnych lub szczególnych. To państwo członkowskie może także informować Europol o wszelkich takich ograniczeniach na późniejszym etapie.

Europol zapewnia, by strony trzecie dostarczające takich danych powiadamiały Europol o celu, w którym są dostarczane, oraz o wszelkich ograniczeniach dotyczących ich wykorzystania.

Po otrzymaniu takich danych określa się w możliwie najkrótszym terminie, w jakim zakresie będą one włączane do konkretnego pliku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37.

2. Zgodnie z art. 29 ust. 1 decyzji o Europolu państwo członkowskie, które dostarczyło danych, o których mowa w ust. 1, nadal ponosi za nie odpowiedzialność i dane te podlegają przepisom krajowym tego państwa członkowskiego do momentu ich włączenia do pliku roboczego do celów analizy. Powinno mieć to miejsce bez uszczerbku dla obowiązków Europolu w stosunku do danych określonych w akapicie drugim i trzecim.

Europol odpowiada za zapewnienie, aby do takich danych mogły mieć dostęp wyłącznie państwa członkowskie, które ich dostarczyły, lub analitycy i inni pracownicy Europolu wyznaczeni przez dyrektora zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. a) decyzji o Europolu w celu stwierdzenia, czy dane te można włączyć do pliku roboczego do celów analizy.

Jeżeli po dokonaniu oceny dostarczonych danych Europol ma podstawy, by przyjąć, że są one nieprawidłowe lub już nieaktualne, informuje o tym państwo członkowskie, które ich dostarczyło.

3. Odpowiedzialność za dane, których po dokonaniu oceny nie wybrano do włączenia do pliku roboczego do celów analizy, a także za akta i dokumenty w formie papierowej zawierające dane, które włączono do takiego pliku, nadal ponosi państwo członkowskie, które dostarczyło danych zgodnie z art. 29 ust. 1 decyzji o Europolu; dane takie podlegają przepisom krajowym tego państwa członkowskiego. Powinno mieć to miejsce bez uszczerbku dla obowiązków Europolu określonych w decyzji o Europolu.

Europol odpowiada za zapewnienie, aby danych, akt i dokumentów w formie papierowej, o których mowa w akapicie pierwszym, nie przechowywano razem z plikami roboczymi do celów analizy oraz aby mogły mieć do nich dostęp wyłącznie państwa członkowskie, które dostarczyły danych lub analitycy i inni pracownicy Europolu wyznaczeni przez dyrektora zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. a) decyzji o Europolu w celu:

- a) późniejszego włączenia tych danych do pliku roboczego do celów analizy;
- b) sprawdzenia, czy dane, które włączono już do pliku roboczego do celów analizy, są dokładne i istotne; lub
- c) sprawdzenia, czy spełniono wymogi zawarte w niniejszych przepisach lub w decyzji o Europolu.

Do danych takich można również uzyskać dostęp w interesie osoby, której dane dotyczą i która wymaga ochrony. W takim przypadku dane mogą być wykorzystywane wyłącznie za zgodą osoby, której dotyczą.

Takie dane, akta i dokumenty w formie papierowej zwraca się państwu członkowskiemu, które ich dostarczyło, lub usuwa się lub niszczy, gdy przestają być konieczne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym artykule. Muszą one w każdym razie zostać usunięte lub zniszczone po zamknięciu pliku roboczego do celów analizy.

4. W przypadku gdy danych, o których mowa w ust. 1, dostarczyła strona trzecia, Europol odpowiada za zapewnienie, aby do takich danych miały zastosowanie zasady określone w niniejszym artykule zgodnie z przepisami określonymi na podstawie art. 26 decyzji o Europolu.

Artykuł 4

Przetwarzanie danych

1. W przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celu określonego w art. 3 decyzji o Europolu, Europol może przetwarzać dane osobowe, o których mowa w art. 5 i 6 niniejszych przepisów, o ile dane te są adekwatne, dokładne i istotne oraz nie wykraczają poza cel pliku roboczego do celów analizy zawierającego te dane i pod warunkiem że są one przechowywane nie dłużej niż to konieczne do osiągnięcia tego celu. Potrzeba dalszego przechowywania danych do celu pliku roboczego do celów analizy podlega regularnemu przeglądowi zgodnie z art. 7 niniejszych przepisów oraz art. 20 decyzji o Europolu.

2. Każde państwo członkowskie uczestniczące w realizacji projektu analitycznego podejmuje decyzję, zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi, o zakresie, w jakim może dostarczyć takich danych, o czym mowa w art. 14 ust. 3 decyzji o Europolu.

Artykuł 5

Polecenia utworzenia plików roboczych do celów analizy

1. W każdym poleceniu utworzenia pliku roboczego do celów analizy, o którym mowa w art. 16 decyzji o Europolu, dyrektor określa, które z kategorii danych osobowych wymienionych w art. 6 niniejszych przepisów uważa się za niezbędne do celu danego pliku roboczego do celów analizy.

2. W poleceniu, o którym mowa w ust. 1, dyrektor określa także, czy dane, które ujawniają pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe albo przynależność do związków zawodowych oraz dane dotyczące stanu zdrowia i seksualności mają zostać włączone do pliku roboczego do celów analizy zgodnie z kategoriami wymienionymi w art. 6 oraz określa powody, dla których dane takie uważa się za bezwzględnie konieczne do celów danego pliku roboczego do celów analizy. Dane takie można przetwarzać wyłącznie w przypadku, gdy uzupełniają one inne dane osobowe już włączone do tego pliku.

Jeżeli dane, o których mowa w akapicie pierwszym, odnoszą się do kategorii osób wymienionych w art. 6 ust. 3–6, w poleceniu utworzenia tego pliku należy przytoczyć szczególne powody, dla których wystąpiono o te dane; dane takie przetwarza się wyłącznie na wyraźny wniosek co najmniej dwóch państw członkowskich uczestniczących w danym projekcie analitycznym. Odnośne dane usuwa się, jeżeli nie są już potrzebne do celów, w jakich je przechowywano.

3. Polecenia utworzenia pliku roboczego do celów analizy wraz z późniejszymi ich zmianami sporządza się zgodnie z procedurą określoną w art. 16 decyzji o Europolu.

Artykuł 6

Dane osobowe w plikach roboczych do celów analizy

1. Jeżeli dane osobowe przechowywane są w plikach roboczych do celów analizy, dodaje się adnotację odnoszącą się do kategorii osób, których dotyczą przechowywane dane.

2. Następujące kategorie danych osobowych, w tym związane z nimi dane administracyjne, można przetwarzać w stosunku do kategorii osób, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) decyzji o Europolu:

a) dane osobowe:

1. Obecne i poprzednie nazwiska
2. Obecne i poprzednie imiona
3. Nazwisko panińskie
4. Nazwisko i imię ojca (jeżeli jest to konieczne do celów ustalenia tożsamości)
5. Nazwisko i imię matki (jeżeli jest to konieczne do celów ustalenia tożsamości)
6. Płeć
7. Data urodzenia
8. Miejsce urodzenia
9. Obywatelstwo
10. Stan cywilny
11. Pseudonim
12. Przydomek
13. Przybrane lub fałszywe nazwisko
14. Obecne i poprzednie miejsce pobytu lub zamieszkania;

b) cechy fizyczne:

1. Cechy fizyczne
2. Znaki szczególne (znaki/blizny/tatuże itp.);

c) środki ustalenia tożsamości:

1. Dokumenty tożsamości/prawo jazdy
2. Krajowy dowód tożsamości/numery paszportu

3. Krajowy numer identyfikacyjny/numer ubezpieczenia społecznego, jeżeli dotyczy

4. Wizerunki graficzne i inne informacje dotyczące wyglądu

5. Kryminalistyczne informacje służące ustaleniu tożsamości, takie jak odciski palców, profil DNA (ustalony na podstawie niekodującej części DNA), profil głosu, grupa krwi, dane stomatologiczne;

d) zawód i umiejętności:

1. Obecne miejsce zatrudnienia i zawód
2. Poprzednie miejsce zatrudnienia i zawód
3. Wykształcenie (szkoła/uczelnia wyższa/wykształcenie zawodowe)
4. Kwalifikacje
5. Umiejętności i inne dziedziny wiedzy (języki/inne);

e) informacje ekonomiczne i finansowe:

1. Dane finansowe (rachunki bankowe i kody, karty kredytowe itp.)
2. Posiadana gotówka
3. Posiadane akcje/inne aktywa
4. Dane dotyczące mienia
5. Powiązania z przedsiębiorstwami
6. Informacje dotyczące banków i kredytów
7. Sytuacja podatkowa
8. Inne informacje obrazujące zarządzanie przez daną osobę jej sprawami finansowymi;

f) dane dotyczące zachowania:

1. Styl życia (np. życie ponad stan) oraz rutynowe zachowania
2. Przemieszczanie się
3. Odwiedzane miejsca
4. Broń i inne niebezpieczne przedmioty
5. Ocena pod względem niebezpieczeństwa
6. Szczególne zagrożenia, takie jak prawdopodobieństwo ucieczki, korzystanie z podwójnych agentów, powiązania z funkcjonariuszami organów ścigania
7. Cechy i profile związane z przestępczością
8. Nadużywanie narkotyków;

- g) kontakty i osoby powiązane, w tym rodzaj i charakter danego kontaktu lub powiązania;
- h) wykorzystywane środki komunikacji, takie jak telefon (stacjonarny/komórkowy), faks, pager, poczta elektroniczna, adresy pocztowe, połączenie (połączenia) internetowe;
- i) wykorzystywane środki transportu, takie jak pojazdy, łódzie, statki powietrzne, w tym informacje służące identyfikacji tych środków transportu (numery rejestracyjne);
- j) informacje dotyczące działalności przestępczej podlegającej kompetencjom Europolu na mocy art. 4 decyzji o Europolu:
1. Poprzednie wyroki skazujące
 2. Podejrzewany udział w działalności przestępczej
 3. Sposoby działania
 4. Środki, jakie zostały lub mogą zostać użyte do przygotowania lub popełnienia przestępstw
 5. Członkostwo w grupach/organizacjach przestępczych oraz pozycja w danej grupie/organizacji
 6. Rola w organizacji przestępczej
 7. Geograficzny zakres działalności przestępczej
 8. Materiał zebrany w trakcie śledztwa lub dochodzenia, taki jak nagrania wideo i fotografie;
- k) odniesienia do innych baz danych, w których są przechowywane informacje dotyczące danej osoby:
1. Europol
 2. Policja/organy celne
 3. Inne organy ścigania
 4. Organizacje międzynarodowe
 5. Podmioty publiczne
 6. Podmioty prywatne;
- l) informacje dotyczące osób prawnych związanych z danymi, o których mowa w lit. e) i j):
1. Określenie osoby prawnej
 2. Lokalizacja
 3. Data i miejsce utworzenia
4. Administracyjny numer rejestracyjny
 5. Forma prawna
 6. Kapitał
 7. Obszar działalności
 8. Krajowe i międzynarodowe spółki zależne
 9. Dyrektorzy
 10. Powiązania z bankami.
3. „Kontakty i osoby powiązane”, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. d) decyzji o Europolu, to osoby, co do których istnieją wystarczające podstawy, aby uważać, że można dzięki nim uzyskać istotne dla analizy informacje dotyczące osób, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że nie są objęte jedną z kategorii osób, o których mowa w ust. 2, 4, 5 lub 6. „Kontakty” to osoby, które utrzymują sporadyczne kontakty z osobami, o których mowa w ust. 2. „Osoby powiązane” to osoby, które utrzymują regularne kontakty z osobami, o których mowa w ust. 2.
- W stosunku do kontaktów i osób powiązanych dane określone w ust. 2 mogą być przechowywane, jeśli zachodzi taka konieczność, pod warunkiem że istnieją podstawy, by przyjąć, że takie dane są wymagane do analizy roli takich osób jako kontaktów lub osób powiązanych.
- W tym kontekście przestrzegane są następujące zasady:
- a) związek tych osób z osobami, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) decyzji o Europolu, wyjaśnia się w jak najkrótszym terminie;
 - b) jeżeli przyjęte założenia o istnieniu związku między tymi osobami a osobami, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) decyzji o Europolu, okażą się nieuzasadnione, dane bezzwłocznie się usuwa;
 - c) jeżeli osoby takie są podejrzane o popełnienie przestępstwa podlegającego kompetencjom Europolu na mocy art. 4 decyzji o Europolu lub zostały skazane za takie przestępstwo, lub jeżeli istnieją – zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego – faktyczne przesłanki lub uzasadnione powody, by uważać, że popełnią oni takie przestępstwo, przechowywać można wszystkie dane wymienione w ust. 2;
 - d) nie przechowuje się danych dotyczących kontaktów i osób powiązanych z kontaktami ani danych dotyczących kontaktów i osób powiązanych z osobami powiązanymi, z wyjątkiem danych dotyczących rodzaju i charakteru ich kontaktów lub powiązań z osobami, o których mowa w ust. 2;

e) jeżeli nie jest możliwe wyjaśnienie zgodnie z poprzedzającymi literami, fakt ten uwzględnia się przy podejmowaniu decyzji o potrzebie i zakresie przechowywania danych do celów dalszej analizy.

4. Jeżeli chodzi o osoby, które, o czym mowa w art. 14 ust. 1 lit. c) decyzji o Europolu, były ofiarami jednego z rozpatrywanych przestępstw lub w odniesieniu do których pewne fakty dają podstawy, aby uważać, że mogą one stać się ofiarami takiego przestępstwa, mogą być przechowywane dane, o których mowa w ust. 2 lit. a) pkt 1 do ust. 2 lit. c) pkt 3 niniejszego artykułu, jak również następujące kategorie danych:

- a) dane dotyczące tożsamości ofiary;
- b) powód wiktyimizacji;
- c) szkody (fizyczne/finansowe/psychologiczne/inne);
- d) konieczność zagwarantowania anonimowości;
- e) możliwość udziału w rozprawie;
- f) informacje związane z przestępstwem dostarczone przez osoby, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. c) decyzji o Europolu, lub za ich pośrednictwem, w tym informacje dotyczące ich związku z innymi osobami, jeżeli jest to konieczne do ustalenia tożsamości osób, o których mowa w art. 12 ust. 1 decyzji o Europolu.

Inne dane określone w ust. 2 mogą być przechowywane, jeśli jest to konieczne, pod warunkiem że istnieją podstawy, by przyjąć, że dane te są wymagane do analizy roli osoby jako ofiary lub potencjalnej ofiary.

Dane, które nie są wymagane do dalszej analizy, usuwa się.

5. Jeżeli chodzi o osoby, które, o czym mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) decyzji o Europolu, mogłyby zostać wezwane do złożenia zeznań w śledztwach lub dochodzeniach w związku z rozpatrywanymi przestępstwami lub w dalszym postępowaniu karnym, mogą być przechowywane dane, o których mowa w ust. 2 lit. a) pkt 1 do ust. 2 lit. c) pkt 3 niniejszego artykułu, jak również kategorie danych spełniające następujące kryteria:

- a) informacje związane z przestępstwem dostarczone przez takie osoby, w tym informacje dotyczące ich związku z innymi osobami włączonymi do pliku roboczego do celów analizy;
- b) konieczność zagwarantowania anonimowości;
- c) informacja, czy należy zagwarantować ochronę i przez kogo;
- d) nowa tożsamość;

e) możliwość udziału w rozprawie.

Inne dane określone w ust. 2 mogą być przechowywane, jeśli jest to konieczne, pod warunkiem że istnieją podstawy, by przyjąć, że dane te są wymagane do analizy roli takich osób jako świadków.

Dane, które nie są wymagane do dalszej analizy, usuwa się.

6. Jeżeli chodzi o osoby, które, o czym mowa w art. 14 ust. 1 lit. e) decyzji o Europolu, mogą dostarczyć informacji na temat rozpatrywanych przestępstw, mogą być przechowywane dane, o których mowa w ust. 2 lit. a) pkt 1 do ust. 2 lit. c) pkt 3 niniejszego artykułu, jak również kategorie danych spełniające następujące kryteria:

- a) zakodowane dane osobowe;
- b) rodzaj dostarczonych informacji;
- c) konieczność zagwarantowania anonimowości;
- d) informacja, czy należy zagwarantować ochronę i przez kogo;
- e) nowa tożsamość;
- f) możliwość udziału w rozprawie;
- g) negatywne doświadczenia;
- h) gratyfikacje (finansowe/przysługi).

Inne dane określone w ust. 2 mogą być przechowywane, jeśli jest to konieczne, pod warunkiem że istnieją podstawy, by przyjąć, że dane te są wymagane do analizy roli takich osób jako informatorów.

Dane, które nie są wymagane do dalszej analizy, usuwa się.

7. Jeżeli kiedykolwiek w trakcie analizy – na podstawie poważnych i potwierdzających przesłanek – stanie się jasne, że osoba włączona do pliku roboczego do celów analizy powinna być ujęta w innej kategorii osób określonych w niniejszym artykule niż kategoria, w której została pierwotnie ujęta, Europol może przetwarzać dane dotyczące tej osoby wyłącznie w takim zakresie, na jaki pozwala nowa kategoria, a wszelkie inne dane usuwa się.

Jeżeli na podstawie takich przesłanek stanie się jasne, że daną osobę należy ująć w dwóch lub w większej liczbie różnych kategorii określonych w niniejszym artykule, Europol może przetwarzać wszystkie dane, na jakie pozwalają takie kategorie.

Artykuł 7

Terminy dotyczące analizy i czas przechowywania

1. Przy podejmowaniu decyzji o dalszym przechowywaniu danych osobowych na podstawie art. 6 niniejszych przepisów, zgodnie z art. 20 decyzji o Europolu, wyważa się interesy Europolu w wykonywaniu swoich zadań i uzasadnione interesy w zakresie ochrony danych osoby, której dane dotyczą i której dane są przechowywane.

Potrzeba dalszego przechowywania wszystkich danych osobowych włączonych do pliku roboczego do celów analizy jest poddawana przeglądowi, zgodnie z art. 20 decyzji o Europolu, nie później niż po trzech latach od wprowadzenia lub ostatniego przeglądu danych. Niezależnie od takiego przeglądu, potrzeba dalszego przechowywania jest poddawana przeglądowi w przypadku wystąpienia okoliczności wskazujących na to, że dane należy usunąć lub poprawić.

Przegląd uwzględni potrzebę zachowania danych wynikającą z zakończenia badania konkretnej sprawy; ostateczną decyzję sądu – w szczególności dotyczącą uniewinnienia, rehabilitacji, zatarcia skazania i amnestii, wiek osoby, której dane dotyczą, oraz konkretne kategorie danych.

2. Zgodnie z art. 16 ust. 3 decyzji o Europolu, Europol weryfikuje potrzebę dalszego prowadzenia pliku roboczego do celów analizy. Na podstawie tej weryfikacji dyrektor podejmuje decyzję o zachowaniu lub zamknięciu pliku. Zarząd i wspólny organ nadzorczy są bezzwłocznie informowane przez dyrektora o znajdujących się w danym pliku elementach uzasadniających bezwzględną potrzebę jego dalszego prowadzenia.

3. W przypadku zakończenia – decyzją sądu lub w inny sposób – postępowania karnego przeciwko osobom, o których mowa w art. 6 ust. 2, bez możliwości odwołania, i w przypadku powiadomienia Europolu o tej decyzji przez państwo członkowskie lub zainteresowaną stroną trzecią Europol sprawdza, czy dane, na które decyzja taka ma wpływ, mogą być nadal przechowywane, zmieniane lub wykorzystywane. Jeżeli można wywnioskować z uzasadnienia decyzji lub z innych informacji, że dana osoba nie popełniła przestępstwa lub nie popełniła go z naruszeniem prawa, albo jeśli uzasadnienie decyzji pozostawia tę kwestię otwartą, dane, na które wpływ ma taka decyzja są usuwane, chyba że istnieją mocne podstawy, aby przypuszczać, że są one wciąż istotne do celu pliku roboczego do celów analizy. W takim przypadku informacje dotyczące decyzji sądu dołączane są do danych zawartych już w pliku. Ponadto dane te mogą być przetwarzane i przechowywane tylko przy należyтым uwzględnieniu kontekstu i faktu wydania wyżej wymienionej decyzji oraz praw, które przyznano w niej danej osobie.

4. Dane osobowe nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy niż ten, o którym mowa w art. 20 ust. 1 decyzji o Europolu. W przypadku gdy skutek dalszego prowadzenia pliku do celów analizy dane dotyczące osób, o których mowa w art. 6 ust. 3–6, są przechowywane w pliku przez okres dłuższy niż pięć lat, informuje się o tym odpowiednio wspólny organ nadzorczy, o którym mowa w artykule 34 ust. 1 decyzji o Europolu.

5. Jeżeli w trakcie kontroli działalności Europolu przez wspólny organ nadzorczy wyjdzie na jaw, że dane osobowe przechowywane są z naruszeniem niniejszych przepisów, wspólny organ nadzorczy informuje o tym dyrektora, o ile uzna to za konieczne, zgodnie z art. 34 ust. 4 decyzji o Europolu.

Jeżeli wspólny organ nadzorczy, zgodnie z art. 34 ust. 4 decyzji o Europolu, przekazał sprawę dotyczącą przechowywania, przetwarzania lub wykorzystywania danych osobowych zarządowi, przekazywanie takich danych jest zabronione bez uprzedniej zgody zarządu. W wyjątkowych okolicznościach dyrektor może wyrazić zgodę na przekazanie tych danych przed zatwierdzeniem przez zarząd, wówczas gdy zostanie to uznane za bezwzględnie konieczne do ochrony podstawowych interesów danych państw członkowskich, wchodzących w zakres celów Europolu, lub dla zapobieżenia bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z przestępczością bądź terroryzmem. W takich przypadkach zgoda dyrektora jest udzielana w formie dokumentu, który przekazywany jest zarządowi i wspólnemu organowi nadzorczemu.

Artykuł 8

Udział stron trzecich

Europol może włączać ekspertów instytucji, organów, biur i agencji, o których mowa w art. 22 ust. 1 decyzji o Europolu, oraz ekspertów z państw trzecich i organizacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 tej decyzji, w działania grupy analitycznej, na warunkach określonych w art. 14 ust. 8 tej decyzji.

Dyrektor zawiera z każdym z podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym, porozumienie zgodnie z przepisami regulującymi takie porozumienia, ustalonymi przez zarząd. Szczegóły tych porozumień przekazywane są zarządowi i wspólnemu organowi nadzorczemu. Wspólny organ nadzorczy może zgłosić zarządowi wszelkie uwagi, jakie uzna za konieczne.

Artykuł 9

Gromadzenie i zapisywanie danych

Dane przechowywane w plikach do celów analizy są grupowane według kategorii źródła wynikających z oceny i według poziomu prawidłowości lub wiarygodności informacji, zgodnie z art. 11. Dane oparte na faktach są oddzielane od danych opartych na opiniach lub osobistych ocenach.

Artykuł 10

Wewnętrzna ochrona danych

Dyrektor podejmuje środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszymi przepisami i z innymi przepisami o ochronie danych. W tym celu dyrektor konsultuje się z inspektorem ochrony danych, o którym mowa w art. 28 decyzji o Europolu.

ROZDZIAŁ II

KLASYFIKACJA

Artykuł 11

Kategorie plików roboczych do celów analizy

Pliki robocze do celów analizy mogą mieć charakter:

- a) ogólny lub strategiczny; pliki takie służą do przetwarzania odpowiednich informacji dotyczących określonego problemu lub do tworzenia bądź udoskonalania inicjatyw przez właściwe organy, zdefiniowane w art. 3 decyzji o Europolu;
- b) operacyjny; pliki takie służą do pozyskiwania informacji, które dotyczą działania lub działań przestępczych, o których mowa w art. 3 decyzji o Europolu i które związane są z daną sprawą, osobą lub organizacją, w celu rozpoznania, wspierania lub zamykania, zgodnie z art. 14 ust. 2 decyzji o Europolu, śledztw lub dochodzeń dwustronnych lub wielostronnych o charakterze międzynarodowym, pod warunkiem że wśród zainteresowanych stron znajdują się co najmniej dwa państwa członkowskie.

Artykuł 12

Ocena źródła i informacji

1. Źródło informacji pochodzące z państwa członkowskiego jest oceniane w najszerszym możliwym zakresie przez państwo członkowskie dostarczające informacji przy pomocy następujących kodów oceny źródła:

- (A): gdy nie ma wątpliwości co do autentyczności, wiarygodności i kompetencji źródła lub jeżeli informacja jest dostarczona przez źródło, które okazało się wiarygodne we wszystkich przypadkach;
- (B): gdy informacja jest dostarczona przez źródło, które w większości przypadków okazało się wiarygodne;
- (C): gdy informacja jest dostarczona przez źródło, które w większości przypadków okazało się niewiarygodne;
- (X): gdy nie można ocenić wiarygodności źródła.

2. Informacje pochodzące z państwa członkowskiego są oceniane w najszerszym możliwym zakresie przez państwo członkowskie dostarczające informacji na podstawie ich wiarygodności przy pomocy następujących kodów oceny informacji:

- (1): informacje, których prawidłowość nie budzi wątpliwości;
- (2): informacje, które źródło zna osobiście, ale które nie są osobiście znane przekazującemu je urzędnikowi;

(3): informacje, których źródło nie zna osobiście, ale które potwierdzone są przez inne informacje zapisane wcześniej;

(4): informacje, których źródło nie zna osobiście i których nie można potwierdzić.

3. Jeżeli Europol na podstawie już posiadanych informacji dojdzie do wniosku, że ocena wymaga korekty, informuje o tym dane państwo członkowskie i stara się uzgodnić zmianę oceny. Europol nie zmienia oceny bez takiego uzgodnienia.

4. Jeżeli Europol otrzyma od państwa członkowskiego dane lub informacje niezawierające oceny, próbuje w miarę możliwości ocenić wiarygodność źródła lub informacji na podstawie już posiadanych informacji. Ocena konkretnych danych i informacji musi być dokonywana w porozumieniu z państwem członkowskim, które ich dostarczyło. Państwo członkowskie i Europol mogą też porozumieć się w sprawie ogólnych warunków oceny określonych typów danych i określonych źródeł. Zarząd jest powiadamiany o takich ogólnych porozumieniach. Jeśli dane zostały dostarczone Europolowi na podstawie takich ogólnych porozumień, do danych dołączana jest stosowna uwaga.

W przypadku nieosiągnięcia porozumienia w danym przypadku lub braku porozumienia o warunkach ogólnych Europol ocenia informacje lub dane oraz przydziela takim informacjom lub danym kody oceny (X) i (4), o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2.

5. Niniejszy artykuł ma odpowiednie zastosowanie w przypadku otrzymania przez Europol danych lub informacji od strony trzeciej.

6. W przypadku gdy informacje zawarte w pliku roboczym do celów analizy są wynikiem analizy, Europol ocenia takie informacje zgodnie z niniejszym artykułem i w porozumieniu z państwami członkowskimi biorącymi udział w analizie.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY DOTYCZĄCE WYKORZYSTYWANIA PLIKÓW ROBOCZYCH DO CELÓW ANALIZY I DANYCH Z ANALIZ

Artykuł 13

Tworzenie plików roboczych do celów analizy

1. Pliki robocze do celów analizy tworzone są z inicjatywy Europolu lub na wniosek państw członkowskich dostarczających danych, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 decyzji Europolu.

2. Zarząd może zaprosić przedstawicieli wspólnego organu nadzorczego do uczestnictwa w rozmowach dotyczących poleceń utworzenia plików roboczych do celów analizy.

3. Zgodnie z art. 16 ust. 2 decyzji o Europolu działania analityczne i rozpowszechnianie wyników analizy mogą rozpocząć się niezwłocznie po utworzeniu pliku do celów analizy. W przypadku gdy zarząd nakaze dyrektorowi wprowadzenie zmian do polecenia utworzenia pliku lub zamknięcie pliku, zgodnie z art. 16 ust. 4 decyzji o Europolu, dane, które nie mogą zostać włączone do pliku, lub – jeżeli plik ma zostać zamknięty – wszystkie dane zawarte w tym pliku zostają natychmiast usunięte.

4. Jeżeli w trakcie analizy niezbędne stanie się wprowadzenie zmian do polecenia utworzenia danego pliku roboczego do celów analizy, stosowane są odpowiednio procedury zawarte w art. 16 decyzji o Europolu oraz niniejszy artykuł.

Artykuł 14

Pobieranie danych

1. Zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. b) decyzji o Europolu upoważnienie do pobierania danych przez uczestników projektu analitycznego jest przyznawane wyłącznie po akredytacji uczestników przez Europol i po przeprowadzeniu szkolenia w sprawie szczególnych obowiązków wynikających z ram prawnych dotyczących Europolu.

2. Zgodnie z art. 14 ust. 2 akapit drugi decyzji o Europolu wszyscy uczestnicy grupy analitycznej mogą pobierać dane z pliku. Grupa analityczna podejmuje jednomyślnie decyzję o zakresie takiego pobierania oraz o wszelkich mających zastosowanie warunkach i ograniczeniach dotyczącego tego pobierania.

Artykuł 15

Przekazywanie danych lub informacji przechowywanych w plikach roboczych do celów analizy

1. Przekazywanie danych osobowych zawartych w plikach roboczych do celów analizy jakiegokolwiek państwu członkowskiemu lub stronie trzeciej podlega zapisaniu w danym pliku.

We współpracy z państwem członkowskim lub stroną trzecią, które dostarczyły danych, Europol sprawdza, w razie konieczności, a najpóźniej w momencie przekazania, czy dane są dokładne i zgodne z decyzją o Europolu.

W miarę możliwości wszystkie przekazywane informacje zawierają odniesienia do decyzji sądowych oraz decyzji o niewniesieniu aktu oskarżenia. Zanim dane oparte na opiniach lub osobistych ocenach zostaną przekazane i zanim ich poziom dokładności lub wiarygodności zostanie podany, dane takie są sprawdzane we współpracy z państwem członkowskim lub stroną trzecią, które ich dostarczyły.

Państwo członkowskie otrzymujące dane informuje państwo członkowskie przekazujące dane, na jego wniosek, o tym, w jaki sposób wykorzystywane są przekazane dane oraz o wynikach uzyskanych w następstwie tego przekazania, o ile zezwalają na to przepisy krajowe państwa członkowskiego otrzymującego dane.

W przypadku istnienia ograniczeń w wykorzystaniu danych na mocy art. 19 decyzji o Europolu ograniczenia takie są zapisywane wraz z danymi, a odbiorcy wyników analizy są o nich informowani.

2. Zgodnie z art. 14 ust. 7 decyzji o Europolu w przypadku gdy Europol po wprowadzeniu danych do pliku roboczego do celów analizy stwierdzi, że dane te odnoszą się do osoby lub przedmiotu, na temat których w pliku istnieją już dane dostarczone przez inne państwo członkowskie lub stronę trzecią, każde zainteresowane państwo członkowskie lub strona trzecia są natychmiast informowane o stwierdzonym powiązaniu.

Artykuł 16

Procedury kontrolne

W celu spełnienia wymogów bezpieczeństwa danych określonych w art. 35 decyzji o Europolu i zagwarantowania bezpiecznego przetwarzania danych w rozumieniu niniejszych przepisów, zarząd dokonuje akredytacji systemu analizy, zgodnie z art. 8 przepisów dotyczących poufności informacji Europolu przyjętych decyzją Rady 2009/.../WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. ⁽¹⁾, po uprzedniej konsultacji z Komitetem ds. Bezpieczeństwa, jak przewidziano w art. 4 ust. 2 tych przepisów. Akredytacja przyznawana jest na podstawie specjalnych systemowych wymogów bezpieczeństwa i innych dokumentów dotyczących bezpieczeństwa, które zarząd uzna za niezbędne.

Artykuł 17

Wykorzystywanie i przechowywanie danych z analiz i wyników analiz

1. Wszystkie dane osobowe i wyniki analiz przekazane z pliku roboczego do celów analizy mogą być wykorzystywane wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem pliku lub do celów zapobiegania innym formom poważnej przestępczości i zwalczania takich form oraz zgodnie z wszelkimi ograniczeniami w wykorzystaniu wskazanymi przez państwo członkowskie na podstawie art. 19 ust. 2 decyzji o Europolu. Dane, o których mowa w art. 5 ust. 2 niniejszych przepisów, mogą być przekazywane wyłącznie w porozumieniu z państwem członkowskim, które tych danych dostarczyło.

2. Po zamknięciu pliku roboczego do celów analizy wszystkie dane zawarte w tym pliku przechowywane są przez Europol w osobnym pliku, który udostępnia się wyłącznie na potrzeby kontroli wewnętrznej lub zewnętrznej. Bez uszczerbku dla art. 20 ust. 4 decyzji o Europolu takie dane nie są przechowywane dłużej niż przez 18 miesięcy od zamknięcia pliku roboczego do celów analizy.

3. Wyniki pliku roboczego do celów analizy mogą być przechowywane przez Europol w formie elektronicznej przez okres nieprzekraczający trzech lat od daty zamknięcia danego pliku, o ile przechowywane są w osobnym pliku bez dodawania do nich nowych danych. Po upływie tego okresu wyniki mogą być przechowywane wyłącznie w formie papierowej.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

*Artykuł 18***Łączenie plików i przenoszenie danych między plikami**

1. Jeżeli oczywiste stanie się, że informacje zawarte w pliku roboczym do celów analizy mogą dotyczyć również innych plików roboczych do celów analizy, obowiązują następujące procedury:

- a) w przypadku zaproponowania połączenia wszystkich informacji zawartych w dwóch plikach, tworzony jest nowy plik zawierający wszystkie informacje z obydwu plików zgodnie z art. 16 decyzji o Europolu. Decyzja o połączeniu dwóch plików podejmowana jest przez wszystkich uczestników obydwu oryginalnych plików. W takim przypadku oryginalne pliki są zamykane;
- b) w przypadku gdy niektóre informacje zawarte w jednym pliku dotyczą innego pliku, podmioty, które dostarczyły tych informacji, podejmują decyzję o tym, czy informacje te mogą być przeniesione do takiego innego pliku.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, przeniesienie takie nie ma wpływu na terminy przeglądu danych przeniesionych z jednego pliku roboczego do celów analizy do innego pliku.

*Artykuł 19***Nowe środki techniczne**

Nowe środki techniczne służące przetwarzaniu danych do celów analizy mogą być stosowane tylko pod warunkiem podjęcia wszelkich uzasadnionych kroków zapewniających zgodność wykorzystania takich środków z przepisami o ochronie danych

osobowych mającymi zastosowanie do Europolu. Dyrektor konsultuje się najpierw ze wspólnym organem nadzorczym we wszystkich sytuacjach, w których zastosowanie takich środków technicznych stwarza problemy przy stosowaniu tych przepisów o ochronie danych.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 20***Przegląd przepisów**

Niniejsze przepisy zostają poddane ocenie pod nadzorem zarządu, do dnia 1 stycznia 2013 r.

Wszelkie propozycje zmian do niniejszych przepisów są rozpatrywane przez zarząd w celu ich przyjęcia przez Radę zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 ust. 1 akapit trzeci decyzji o Europolu.

*Artykuł 21***Wejście w życie**

Niniejsze przepisy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

V

(Akty przyjęte od dnia 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu EURATOM)

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA JEST OBOWIĄZKOWA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1205/2009

z dnia 10 grudnia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	50,4
	MA	51,8
	TN	90,9
	TR	64,0
	ZZ	64,3
0707 00 05	EG	155,5
	MA	49,3
	TR	72,7
	ZZ	92,5
0709 90 70	MA	51,4
	TR	121,0
	ZZ	86,2
0805 10 20	AR	70,4
	MA	48,8
	TR	60,1
	ZA	61,3
	ZZ	60,2
0805 20 10	MA	74,1
	ZZ	74,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	54,0
	IL	75,3
	TR	75,1
	ZZ	68,1
0805 50 10	TR	76,0
	ZZ	76,0
0808 10 80	CA	65,1
	CN	131,4
	MK	23,6
	US	88,2
	ZZ	77,1
0808 20 50	CN	47,8
	US	129,6
	ZZ	88,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1206/2009**z dnia 10 grudnia 2009 r.****w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowej do odtuszczonego mleka w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 619/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące niektórych przetworów mlecznych ⁽²⁾ przewiduje procedurę stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych.
- (2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1454/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. ustanawiającego wspólne zasady określania procedury przetargowej w odniesieniu do ustalania refundacji wywozowych na

niektóre produkty rolne ⁽³⁾ oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na to zaproszenie do składania ofert, nie przyznaje się żadnych refundacji w okresie składania ofert kończącym się dnia 8 grudnia 2009 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008 w okresie składania ofert kończącym się dnia 8 grudnia 2009 r. nie przyznaje się żadnej refundacji dla produktów i miejsc przeznaczenia wymienionych odpowiednio w art. 1 lit. c) oraz w art. 2 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2009 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 20.⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 69.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1207/2009**z dnia 10 grudnia 2009 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu

do albumin jaj wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów. Należy zatem opublikować ceny reprezentatywne.

- (3) Ze względu na sytuację na rynku zmianę tę należy jak najszybciej zastosować.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2009 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 10 grudnia 2009 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	77,0	4	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	115,1	1	BR
		104,8	4	AR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	194,8	33	BR
		185,9	37	AR
		280,9	6	CL
0207 14 50	Piersi z kurczaka, mrożone	195,0	5	BR
0207 14 60	Nogi z kurczaka, mrożone	107,4	11	BR
		94,5	15	AR
0207 25 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 80 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	157,1	1	BR
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	248,4	15	BR
		283,3	4	CL
0408 11 80	Żółtka jaj	341,4	0	AR
0408 91 80	Żółtka jaj	349,9	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	225,7	18	BR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1208/2009**z dnia 10 grudnia 2009 r.****ustanawiające refundacje wywozowe w sektorze jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 akapit ostatni oraz art. 170,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w części XIX załącznika I do tego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może zostać pokryta przez refundację wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku jaj, refundacje wywozowe powinny zostać ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 162–164, art. 167, 169 i 170 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje mogą się różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.
- (4) Refundacje powinny być przyznawane wyłącznie w odniesieniu do produktów dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie i spełniających wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie

higieny środków spożywczych ⁽²⁾ i rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽³⁾ oraz spełniających wymogi dotyczące znaków określone w pkt A załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Produkty objęte refundacjami wywozowymi, o których mowa w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz kwoty tych refundacji określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i rozporządzenia (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaków identyfikacyjnych określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz z wymogami określonymi w pkt A załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 11 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do jaj, stosowane od dnia 11 grudnia 2009 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 szt.	0,39
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 szt.	0,20
0407 00 30 9000	E09	EUR/100 kg	0,00
	E10	EUR/100 kg	18,00
	E19	EUR/100 kg	0,00
0408 11 80 9100	A03	EUR/100 kg	84,72
0408 19 81 9100	A03	EUR/100 kg	42,53
0408 19 89 9100	A03	EUR/100 kg	42,53
0408 91 80 9100	A03	EUR/100 kg	53,67
0408 99 80 9100	A03	EUR/100 kg	9,00

NB: Zarówno kody produktów, jak i kody serii „A» miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1), zmienionym.

Inne miejsca przeznaczenia są określone poniżej:

E09 Kuwejt, Bahrajn, Oman, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jemen, Hongkong SRA, Rosja i Turcja.

E10 Korea Południowa, Japonia, Malesja, Tajlandia, Tajwan i Filipiny.

E19 Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i grup E09 i E10.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1209/2009**z dnia 10 grudnia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1159/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2009 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”⁽¹⁾),uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2009 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1159/2009⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 1159/2009.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1159/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 1159/2009 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 11 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2009, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 11 grudnia 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	8,78
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	32,76
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	17,53
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	17,53
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	32,76

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

30.11.2009-9.12.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenna zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenna twarda wysokiej jakości	Pszenna twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenna twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	152,42	103,68	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	131,77	121,77	101,77	78,87
Premia za Zatokę	—	14,49	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	13,89	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 22,95 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 46,83 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1210/2009**z dnia 10 grudnia 2009 r.****ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że różnica między cenami produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. s) i wymienionych w części XIX załącznika I do tego rozporządzenia na światowym rynku a cenami we Wspólnocie może być pokryta refundacją wywozową w przypadku wywozu tych produktów jako towary wymienione w części V załącznika XX do tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, w stosunku do których ustala się stawki refundacji, które stosuje się dla tych produktów wywożonych jako towary wymienione w części V załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji na 100 kilogramów danych produktów podstawowych ustala się na okres uwzględniony przy ustalaniu refundacji do tych produktów wywożonych w stanie nieprzetworzonym.
- (4) Artykuł 11 Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego podczas Rundy Urugwajskiej stanowi, że refundacje wywozowe do produktów zaliczonych do towarów nie mogą przewyższać refundacji mających zastosowanie do produktów wywożonych w stanie nieprzetworzonym.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji, mające zastosowanie w odniesieniu do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 ust. 1 lit. s) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz wywożonych jako towary wymienione w części V załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 11 grudnia 2009 r. do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu

(EUR/100 kg)

Kod CN	Wyszczególnienie	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾	Stawki refundacji
0407 00	Jaja ptasie w skorupkach, świeże, konserwowane lub gotowane:		
	– Drobiu:		
0407 00 30	– – Pozostałe:		
	a) przy wywozie owoalbuminy objętej kodem CN 3502 11 90 oraz 3502 19 90	02	0,00
		03	18,00
		04	0,00
	b) przy wywozie innych towarów	01	0,00
0408	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, mrożone lub inaczej zakonserwowane, zawierające lub niezawierające cukru lub innego środka słodzącego:		
	– Żółtko jaj:		
0408 11	– – Suszone:		
ex 0408 11 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
	niesłodzone	01	84,72
0408 19	– – Pozostałe:		
	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
ex 0408 19 81	– – – – W płynie:		
	niesłodzone	01	42,53
ex 0408 19 89	– – – – Mrożone:		
	niesłodzone	01	42,53
	– Pozostałe:		
0408 91	– – Suszone:		
ex 0408 91 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
	niesłodzone	01	53,67
0408 99	– – Pozostałe:		
ex 0408 99 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
	niesłodzone	01	9,00

⁽¹⁾ Miejsce przeznaczenia:

01 kraje trzecie. Stawki te nie mają zastosowania do Szwajcarii i Liechtensteinu do towarów wymienionych w tabelach I i II do Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską, z dnia 22 lipca 1972 r.;

02 Kuwejt, Bahrajn, Oman, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jemen, Turcja, Hong Kong SAR i Rosja;

03 Korea Płd., Japonia, Malezja, Tajlandia, Tajwan i Filipiny;

04 wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i tych wymienionych w pkt 02 i 03.

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA NIE JEST OBOWIĄZKOWA

DECYZJA RADY

z dnia 1 grudnia 2009 r.

dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady

(2009/937/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 240 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat z Lizbony wprowadza liczne zmiany w funkcjonowaniu Rady i jej prezydencji, zmiany w strukturze Rady, jak i w typach aktów prawnych Unii oraz w przebiegu procedur przyjmowania aktów prawnych, rozróżniając w szczególności akty ustawodawcze i akty o charakterze nieustawodawczym.
- (2) Należy zatem zastąpić regulamin wewnętrzny przyjęty dnia 15 września 2006 r. ⁽¹⁾ regulaminem wewnętrznym zawierającym zmiany konieczne do wprowadzenia w życie traktatu z Lizbony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Regulamin wewnętrzny Rady z dnia 15 września 2006 r. zostaje zastąpiony przepisami zawartymi w załączniku.

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 2 załącznika III do regulaminu wewnętrznego Rady, dane dotyczące liczby ludności

zawarte w niniejszej decyzji w art. 1 tego załącznika mają zastosowanie w okresie od 1 grudnia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 2

Zgodnie z Protokołem w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, art. 3 ust. 3 regulaminu wewnętrznego Rady przyjętego na mocy niniejszej decyzji ma zastosowanie do przyjętych i przekazanych projektów aktów ustawodawczych od dnia wejścia w życie traktatu z Lizbony.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Zostaje ona opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/683/WE, Euratom z dnia 15 września 2006 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 285 z 16.10.2006, s. 47).

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY RADY

Artykuł 1

Przepisy ogólne, zwoływanie posiedzeń i ich miejsce

1. Posiedzenia Rady zwołuje jej przewodniczący, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego z członków Rady albo Komisji ⁽¹⁾.

2. Siedem miesięcy przed rozpoczęciem danego półrocza prezydencja podaje do wiadomości – w odniesieniu do każdego składu Rady i po przeprowadzeniu odpowiednich konsultacji – przewidywane daty posiedzeń Rady, które odbędą się w celu zakończenia prac legislacyjnych lub podjęcia decyzji operacyjnych. Daty te podawane są w jednym dokumencie dotyczącym wszystkich składów Rady.

3. Rada ma siedzibę w Brukseli. W kwietniu, czerwcu i październiku posiedzenia Rady odbywają się w Luksemburgu ⁽²⁾.

W wyjątkowych okolicznościach i z należycie uzasadnionych powodów Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich (zwany dalej „Komitetem Stałych Przedstawicieli”), stanowiąc jednomyślnie, mogą zdecydować o innym miejscu posiedzenia Rady.

4 ⁽³⁾. Prezydencję Rady, z wyjątkiem Rady do Spraw Zagranicznych, sprawują uprzednio ustalone grupy trzech państw członkowskich przez okres 18 miesięcy. Grupy te tworzone są na zasadzie równej rotacji między państwami członkowskimi, przy uwzględnieniu ich różnorodności i równowagi geograficznej w ramach Unii.

Każdy członek grupy kolejno, przez okres sześciu miesięcy, sprawuje prezydencję wszystkich składów Rady, z wyjątkiem Rady do Spraw Zagranicznych. Pozostali członkowie grupy wspierają prezydencję we wszystkich jej obowiązkach na podstawie wspólnego programu. Członkowie grupy mogą przyjąć inne ustalenia między sobą.

5. Decyzje przyjmowane przez Radę lub Komitet Stałych Przedstawicieli na mocy niniejszego regulaminu wewnętrznego przyjmowane są zwykłą większością, chyba że przewiduje on inny tryb głosowania.

W niniejszym regulaminie wewnętrznym, poza przepisami szczególnymi, odniesienia do prezydencji lub przewodniczącego mają zastosowanie do każdej osoby przewodniczącej jednemu ze składów Rady lub, w stosownych przypadkach, jednemu z jej organów przygotowawczych.

Artykuł 2

Składy Rady, rola Rady do Spraw Ogólnych i Rady do Spraw Zagranicznych oraz programy działań

1. Rada zbiera się na posiedzenia w różnych składach, w zależności od przedmiotu obrad. Wykaz składów Rady innych niż Rada do Spraw Ogólnych i Rada do Spraw Zagranicznych przyjmowany jest przez Radę Europejską stanowiącą większością kwalifikowaną ⁽⁴⁾. Wykaz składów Rady zawarty jest w załączniku I.

⁽¹⁾ Ustęp ten ma to samo brzmienie co art. 237 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”).

⁽²⁾ Ustęp ten ma to samo brzmienie co lit. b) artykułu Protokołu w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej.

⁽³⁾ Ustęp ten ma to samo brzmienie co art. 1 decyzji Rady Europejskiej z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie sprawowania prezydencji Rady (Dz.U. L 315 z 2.12.2009, s. 50).

⁽⁴⁾ Te dwa zdania oparte są na odpowiednio zmienionym brzmieniu art. 16 ust. 6 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”) i art. 236 lit. a) TFUE.

2. Rada do Spraw Ogólnych zapewnia spójność prac różnych składów Rady. Przygotowuje posiedzenia Rady Europejskiej i zapewnia ich ciągłość, w powiązaniu z przewodniczącym Rady Europejskiej i Komisją⁽¹⁾. Jest odpowiedzialna za ogólną koordynację kierunków działania, zagadnień instytucjonalnych i administracyjnych, spraw horyzontalnych, które wywierają wpływ na różne kierunki działania Unii Europejskiej, takich jak wieloletnie ramy finansowe i rozszerzenie, oraz wszelkich spraw powierzonych Radzie przez Radę Europejską, z uwzględnieniem zasad działania unii gospodarczej i walutowej.

3. Zasady przygotowywania posiedzeń Rady Europejskiej przewidziane są w art. 3 regulaminu wewnętrznego Rady Europejskiej są następujące:

a) Dla potrzeb przygotowań, o których mowa w art. 2 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Rady Europejskiej, co najmniej cztery tygodnie przed każdym zwykłym posiedzeniem Rady Europejskiej, o którym mowa w art. 1 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady Europejskiej, jej przewodniczący w ścisłej współpracy z członkiem Rady Europejskiej reprezentującym państwo członkowskie sprawujące półroczną prezydencję Rady oraz z Przewodniczącym Komisji, przedkłada Radzie do Spraw Ogólnych projekt porządku obrad z uwagami.

Wkłady pozostałych składów Rady w prace Rady Europejskiej są przekazywane Radzie do Spraw Ogólnych nie później niż na dwa tygodnie przed posiedzeniem Rady Europejskiej.

Przewodniczący Rady Europejskiej, w ścisłej współpracy, o której mowa w akapicie pierwszym, opracowuje projekt wytycznych do konkluzji Rady Europejskiej i, w stosownych przypadkach, projekty konkluzji i projekty decyzji Rady Europejskiej, które są przedmiotem debaty na forum Rady do Spraw Ogólnych.

Ostatnie posiedzenie Rady do Spraw Ogólnych ma miejsce w ciągu pięciu dni poprzedzających posiedzenie Rady Europejskiej. W świetle tej ostatniej debaty Przewodniczący Rady Europejskiej ustala wstępny porządek obrad.

b) Z wyjątkiem przypadków nagłych i nieprzewidzianych związanych, na przykład, z aktualną sytuacją międzynarodową, żaden inny skład Rady ani żaden z jej organów przygotowawczych nie może debatować nad kwestią przedłożoną Radzie Europejskiej w okresie między posiedzeniem Rady do Spraw Ogólnych, po którym ustala się wstępny porządek obrad Rady Europejskiej, a posiedzeniem Rady Europejskiej.

c) Rada Europejska przyjmuje swój porządek obrad na początku posiedzenia.

Co do zasady, kwestie wpisane do porządku obrad powinny zostać przeanalizowane wcześniej, zgodnie z przepisami niniejszego ustępu.

4. Rada do Spraw Ogólnych we współpracy z Komisją zapewnia spójność i ciągłość prac różnych składów Rady w ramach wieloletnich programów zgodnie z ust. 6⁽²⁾.

5. Rada do Spraw Zagranicznych opracowuje działania zewnętrzne Unii na podstawie strategicznych kierunków określonych przez Radę Europejską oraz zapewnia spójność działań Unii⁽³⁾. Jest odpowiedzialna za prowadzenie całości zewnętrznych działań Unii Europejskiej, mianowicie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, wspólnej polityki handlowej oraz współpracy w zakresie rozwoju i pomocy humanitarnej.

⁽¹⁾ Te dwa zdania mają to samo brzmienie co art. 16 ust. 6 akapit drugi TUE.

⁽²⁾ Ustęp ten ma to samo brzmienie co art. 3 zdanie pierwsze decyzji Rady Europejskiej z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie sprawowania prezydencji Rady.

⁽³⁾ Zdanie to ma to samo brzmienie co art. 16 ust. 6 akapit trzeci TUE.

Radzie do Spraw Zagranicznych przewodniczy Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, którego może w razie potrzeby zastąpić członek tego składu reprezentujący państwo członkowskie sprawujące półroczną prezydencję w Radzie. ⁽¹⁾

6. Co 18 miesięcy uprzednio ustalona grupa trzech państw członkowskich sprawujących prezydencję Rady w tym okresie zgodnie z art. 1 ust. 4 przygotowuje projekt programu działań Rady w tym okresie. Projekt ten jest przygotowywany wraz z przewodniczącym Rady do Spraw Zagranicznych w zakresie dotyczącym działalności tego składu Rady we wspomnianym okresie. Projekt programu przygotowywany jest w ścisłej współpracy z Komisją i przewodniczącym Rady Europejskiej oraz po odpowiednich konsultacjach. Jest on przedstawiany w jednym dokumencie nie później niż miesiąc przed rozpoczęciem danego okresu, co umożliwi zatwierdzenie tego programu przez Radę do Spraw Ogólnych ⁽²⁾.

7. Państwo sprawujące prezydencję w danym okresie ustala – dla każdego składu Rady i po odpowiednich konsultacjach – projekty porządków obrad posiedzeń Rady wyznaczonych na kolejne półrocze; porządki obrad określają przewidywane prace legislacyjne i decyzje operacyjne. Projekty te są ustalane – nie później niż tydzień przed rozpoczęciem danego półrocza – na podstawie 18-miesięcznego programu działań Rady i po konsultacji z Komisją. Przedstawione są one w jednym dokumencie odnoszącym się do wszystkich składów Rady. W razie potrzeby oprócz zaplanowanych uprzednio posiedzeń Rady mogą być przewidziane posiedzenia dodatkowe.

Jeśli w ciągu półrocza którekolwiek z posiedzeń zaplanowanych na ten okres okaże się bezzasadne, prezydencja nie zwołuje takiego posiedzenia.

Artykuł 3 ⁽³⁾

Porządek obrad

1. Uwzględniając 18-miesięczny program działań Rady, przewodniczący opracowuje wstępny porządek obrad poszczególnych posiedzeń. Ten porządek obrad jest przesyłany pozostałym członkom Rady i Komisji co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem posiedzenia. Równocześnie jest on przekazywany parlamentom narodowym państw członkowskich.

2. Wstępny porządek obrad zawiera punkty, o których włączenie do porządku obrad wystąpili członek Rady lub Komisja, i w odniesieniu do których, w stosownych przypadkach, przekazano Sekretariatowi Generalnemu dokumenty co najmniej 16 dni przed rozpoczęciem posiedzenia. We wstępnym porządku obrad wskazuje się również, za pomocą gwiazdki, punkty podlegające głosowaniu na wniosek prezydencji, członka Rady lub Komisji. Takiego wskazania dokonuje się niezwłocznie po spełnieniu wszelkich wymogów proceduralnych przewidzianych w Traktatach.

⁽¹⁾ Zob. oświadczenie a) poniżej:

a) w odniesieniu do art. 2 ust. 5 akapit drugi:

„W przypadku, gdy Rada do Spraw Zagranicznych jest zwoływana w celu omawiania kwestii wspólnej polityki handlowej, jej przewodniczącemu zastępuje półroczna prezydencja, zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit drugi.”

⁽²⁾ Zob. oświadczenie b) poniżej:

b) w odniesieniu do art. 2 ust. 6:

„18-miesięczny program działań będzie zawierał ogólny rozdział wprowadzający, umieszczający ten program w kontekście długofalowych działań strategicznych Unii. Trzy państwa sprawujące prezydencję zobowiązane do przygotowania projektu 18-miesięcznego programu działań przeprowadzą konsultacje w sprawie tego rozdziału z państwami sprawującymi prezydencję w trzech kolejnych kadencjach; konsultacje te będą stanowić część „odpowiednich konsultacji”, o których mowa w ust. 6 zdanie trzecie. W projekcie 18-miesięcznego programu działań należy także uwzględnić, między innymi, istotne kwestie wynikające z zainicjowanych przez Komisję rozmów dotyczących priorytetów politycznych na dany rok”.

⁽³⁾ Zob. oświadczenia c) i d) poniżej:

c) w odniesieniu do art. 3 ust. 1 i 2:

„Przewodniczący dokłada wszelkich starań, aby co do zasady zapewnić przekazywanie członkom Rady, co najmniej 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, wstępnego porządku obrad poszczególnych posiedzeń Rady poświęconych wykonaniu postanowień tytułu TFUE dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a także innych dokumentów odnoszących się do punktów porządku obrad.”;

d) w odniesieniu do art. 1 i 3:

„Bez uszczerbku dla art. 30 ust. 2 TUE, który stanowi, że w przypadkach wymagających szybkiej decyzji może zostać zwołane posiedzenie nadzwyczajne Rady w bardzo krótkim terminie, Rada jest świadoma potrzeby szybkiego i sprawnego zajęcia się sprawami związanymi ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa. Uzgodnienia przewidziane w art. 3 nie stanowią przeszkody w realizacji tej potrzeby.”.

3. W przypadku gdy zastosowanie ma ośmioletni termin przewidziany w Protokole w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej i w Protokole w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, punkty dotyczące przyjęcia aktu ustawodawczego lub stanowiska w pierwszym czytaniu w ramach zwykłej procedury prawodawczej nie są włączane do wstępnego porządku obrad przed upływem tego ośmioletniego okresu.

Rada może odstąpić od ośmioletniego terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, w przypadku gdy włączenie danego punktu stanowi wyjątek uzasadniony pilną potrzebą zgodnie z art. 4 Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej. Rada podejmuje decyzję zgodnie z zasadami głosowania mającymi zastosowanie w przypadku przyjmowania danego aktu lub stanowiska.

Z wyjątkiem przypadków pilnych, które zostały należycie uzasadnione, termin między włączeniem projektu aktu ustawodawczego do wstępnego porządku obrad Rady a przyjęciem stanowiska wynosi dziesięć dni ⁽¹⁾.

4. Do wstępnego porządku obrad mogą zostać włączone jedynie punkty, w przypadku których do członków Rady i do Komisji zostały wysłane dokumenty najpóźniej w dniu, w którym wysyłany jest dany porządek obrad.

5. Sekretariat Generalny przekazuje członkom Rady i Komisji wnioski o włączenie punktów do porządku obrad i dokumenty, w odniesieniu do których powyższe terminy nie zostały zachowane.

Jeśli do końca tygodnia poprzedzającego tydzień przed posiedzeniem Rady Komitet Stałych Przedstawicieli nie ukończył analizy punktów dotyczących projektów aktów ustawodawczych, prezydencja, bez uszczerbku dla ust. 3, usuwa je ze wstępnego porządku obrad, o ile względy nagłej konieczności nie wymagają ich zachowania.

6. Wstępny porządek obrad składa się z dwóch części, poświęconych odpowiednio: obradom nad aktami ustawodawczymi i działaniami o charakterze nieustawodawczym. Część pierwsza zatytułowana jest „Obrady ustawodawcze”, a druga – „Działania o charakterze nieustawodawczym”.

Punkty zawarte w każdej z tych dwóch części wstępnego porządku obrad dzielą się na punkty A i punkty B. Wśród punktów A umieszcza się te punkty, których zatwierdzenie przez Radę jest możliwe bez dalszej dyskusji, ale nie uniemożliwia to członkom Rady ani Komisji wyrażania opinii przy zatwierdzaniu tych punktów ani włączania oświadczeń do protokołu.

7. Porządek obrad jest przyjmowany przez Radę na początku każdego posiedzenia. Włączenie do porządku obrad punktu innego niż punkty występujące we wstępnym porządku obrad wymaga jednomyślności Rady. Punkty włączone w taki sposób mogą zostać poddane głosowaniu, jeśli spełnione zostały wszelkie wymogi proceduralne przewidziane w Traktatach.

8. Punkt A zostaje jednak usunięty z porządku obrad, o ile Rada nie postanowi inaczej, jeśli stanowisko w sprawie punktu A mogłoby prowadzić do dalszej debaty nad nim albo jeśli członek Rady lub Komisja tego zażądata.

9. Do każdego wniosku o włączenie punktu „sprawy różne” dołączany jest dokument wyjaśniający.

Artykuł 4

Zastępstwo nieobecnego członka Rady

Z zastrzeżeniem przepisów art. 11 o przekazywaniu praw do głosowania, członek Rady, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu, może zapewnić sobie zastępstwo.

⁽¹⁾ Zdanie to ma to samo brzmienie co ostatnie zdanie art. 4 Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Posiedzenia

1. Posiedzenia Rady są jawne, kiedy Rada obraduje i głosuje nad projektem aktu ustawodawczego⁽¹⁾. W innych przypadkach posiedzenia Rady nie są jawne, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 8.
2. Komisja jest zapraszana do udziału w posiedzeniach Rady. To samo stosuje się do Europejskiego Banku Centralnego, w przypadku gdy korzysta on ze swojego prawa inicjatywy. Rada może jednak postanowić o prowadzeniu obrad bez uczestnictwa Komisji lub Europejskiego Banku Centralnego.
3. Członkom Rady i Komisji mogą towarzyszyć wspomagający ich urzędnicy. Nazwiska i funkcje tych urzędników podawane są wcześniej do wiadomości Sekretariatu Generalnego. Rada może ustalić maksymalną liczebność poszczególnych delegacji, łącznie z członkami Rady, obecnych jednocześnie w sali posiedzeń Rady.
4. Wstęp na posiedzenia Rady możliwy jest po okazaniu przepustki wystawionej przez Sekretariat Generalny.

Artykuł 6

Tajemnica służbowa i przedkładanie dokumentów w postępowaniu sądowym

1. Bez uszczerbku dla art. 7, 8 i 9 oraz przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów, treść obrad Rady jest chroniona zobowiązaniem do zachowania tajemnicy służbowej, o ile Rada nie postanowi inaczej.
2. Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli mogą zezwolić, do celów postępowania sądowego, na przedłożenie kopii lub wyciągu z dokumentów Rady, które dotąd nie zostały upublicznione zgodnie z przepisami dotyczącymi publicznego dostępu do dokumentów.

Artykuł 7

Procedura prawodawcza i podawanie do wiadomości publicznej

1. Posiedzenia Rady są jawne, kiedy Rada obraduje i głosuje nad projektem aktu ustawodawczego. W związku z tym jej porządek obrad zawiera część „Obrady ustawodawcze”.
2. Dokumenty przedłożone Radzie, które w porządku obrad Rady umieszczone są w punkcie należącym do części „Obrady ustawodawcze”, są podawane do wiadomości publicznej, podobnie jak elementy protokołu Rady, które dotyczą tej części porządku obrad.
3. Posiedzenia Rady otwarte dla publiczności dotyczące części „Obrady ustawodawcze” jej porządku obrad są publicznie transmitowane za pomocą środków audiowizualnych, w szczególności w sali odsłuchowej, oraz są przekazywane we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii Europejskiej drogą strumieniowej transmisji wideo. Nagrania z obrad są dostępne przez okres co najmniej miesiąca na stronie internetowej Rady. Wynik głosowania przedstawiany jest za pomocą środków wizualnych.

Sekretariat Generalny zapewnia podanie do wiadomości publicznej z odpowiednim wyprzedzeniem terminów i przybliżonego czasu takich transmisji audiowizualnych oraz podejmuje wszelkie praktyczne działania w celu zapewnienia właściwego wdrożenia przepisów niniejszego artykułu.

4. Wyniki głosowań i objaśnienia głosowań członków Rady lub ich przedstawicieli w komitecie pojedynczym przewidzianym w ramach zwykłej procedury prawodawczej, jak również oświadczenia włączone do protokołu Rady i punkty tego protokołu, które odnoszą się do posiedzenia komitetu pojedynczego, podaje się do wiadomości publicznej.

5. Rozpatrując wnioski lub inicjatywy prawodawcze, Rada powstrzymuje się od przyjmowania aktów, które nie są przewidziane w Traktatach, takich jak rezolucje, konkluzje lub oświadczenia inne niż te, które towarzyszą przyjęciu aktu i które mają zostać włączone do protokołu Rady.

⁽¹⁾ Zdanie to ma to samo brzmienie co art. 16 ust. 8 zdanie pierwsze TUE.

*Artykuł 8***Inne przypadki obrad Rady otwartych dla publiczności i debat jawnych**

1. W przypadku gdy Rada rozpatruje wnioski odnoszące się do aktów o charakterze nieustawodawczym dotyczące przepisów, które są prawnie wiążące w państwach członkowskich lub dla państw członkowskich w drodze rozporządzeń, dyrektyw lub decyzji na podstawie stosownych postanowień Traktatów, z wyjątkiem środków wewnętrznych, aktów administracyjnych lub budżetowych, aktów dotyczących stosunków międzyinstytucjonalnych lub międzynarodowych lub aktów niemających charakteru wiążącego (takich jak konkluzje, zalecenia lub rezolucje), pierwsze obrady Rady w sprawie ważnych nowych wniosków są otwarte dla publiczności. Prezydencja określa, które spośród nowych wniosków są ważne, a Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli mogą w odpowiednich przypadkach postanowić inaczej.

W indywidualnych przypadkach prezydencja może zadecydować, że kolejne obrady Rady na temat jednego z wniosków, o których mowa w akapicie pierwszym, także są otwarte dla publiczności, o ile Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli nie postanowią inaczej.

2. Zgodnie z decyzją podjętą przez Radę lub Komitet Stałych Przedstawicieli, stanowiące większością kwalifikowaną, Rada odbywa debaty jawne dotyczące ważnych zagadnień mających wpływ na interesy Unii Europejskiej i jej obywateli.

Zagadnienia lub specjalne tematy poruszane podczas takich debat są proponowane przez prezydencję, członka Rady lub Komisję z uwzględnieniem wagi danej kwestii i zainteresowania, jakim cieszy się ona wśród obywateli.

3. Rada do Spraw Ogólnych przeprowadza jawną debatę orientacyjną w sprawie 18-miesięcznego programu działań. Debata orientacyjna przeprowadzana w innych składach Rady i określająca ich priorytety są również jawne. Dokonywana przez Komisję prezentacja jej pięcioletniego programu prac, rocznego programu prac i rocznej strategii politycznej, jak również następujące po nich debaty w Radzie, są jawne.

4. Z chwilą wysłania wstępnego porządku obrad, zgodnie z art. 3:

- a) punkty porządku obrad Rady, które są otwarte dla publiczności zgodnie z ust. 1, są oznaczone wyrazami „obrad otwarte dla publiczności”;
- b) punkty porządku obrad Rady, które są otwarte dla publiczności zgodnie z ust. 2 i 3, są oznaczone wyrazami „debatą jawną”.

Obrady Rady otwarte dla publiczności i debaty jawne zgodnie z niniejszym artykułem są publicznie transmitowane w sposób, o którym mowa w art. 7 ust. 3.

*Artykuł 9***Podawanie do wiadomości publicznej wyników głosowań, objaśnień głosowania i protokołów w innych przypadkach**

1. W przypadku gdy Rada przyjmuje akty o charakterze nieustawodawczym, o których mowa w art. 8 ust. 1, do wiadomości publicznej podawane są wyniki głosowań i objaśnienia głosowania członków Rady, jak również oświadczenia włączone do protokołu Rady i punkty w tym protokole odnoszące się do przyjęcia takich aktów.

2. Ponadto do wiadomości publicznej podawane są wyniki głosowań:

- a) gdy Rada stanowi na mocy postanowień tytułu V TUE – na mocy jednomyślnej decyzji Rady lub Komitetu Stałych Przedstawicieli przyjętej na wniosek jednego z ich członków;
- b) w pozostałych przypadkach – na podstawie decyzji Rady lub Komitetu Stałych Przedstawicieli przyjętej na wniosek jednego z ich członków.

Jeżeli wyniki głosowania w Radzie zostają podane do wiadomości publicznej zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) i b), objaśnienie głosów oddanych podczas głosowania również zostaje podane do wiadomości publicznej na wniosek zainteresowanych członków Rady, z należyтым uwzględnieniem przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego, pewności prawa i interesów Rady.

Oświadczenia włączone do protokołu Rady i punkty tego protokołu odnoszące się do przyjęcia aktów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), zostają podane do wiadomości publicznej na mocy decyzji Rady lub Komitetu Stałych Przedstawicieli podjętej na wniosek jednego z ich członków.

3. Z wyjątkiem sytuacji, w których obrady Rady są otwarte dla publiczności zgodnie z art. 7 i 8, wyniki głosowania nie są podawane do wiadomości publicznej w przypadku dyskusji prowadzących do głosowań wstępnych lub do przyjęcia aktów przygotowawczych.

Artykuł 10

Publiczny dostęp do dokumentów Rady

Przepisy szczególne dotyczące publicznego dostępu do dokumentów Rady są zawarte w załączniku II.

Artykuł 11

Organizacja głosowania i kworum

1. Rada głosuje z inicjatywy swojego przewodniczącego.

Ponadto przewodniczący jest zobowiązany rozpocząć procedurę głosowania z inicjatywy członka Rady lub z inicjatywy Komisji, pod warunkiem że postanowi tak większość członków Rady.

2. Członkowie Rady głosują według kolejności państw członkowskich ustalonej zgodnie z wykazem kolejnych prezydencji, poczynając od przedstawiciela tego państwa członkowskiego, które, według tej kolejności, obejmie prezydencję w następnej kolejności.

3. W przypadku głosowania każdy członek Rady może otrzymać pełnomocnictwo tylko od jednego z pozostałych członków ⁽¹⁾.

4. Aby Rada mogła przystąpić do głosowania, wymagana jest obecność większości członków Rady uprawnionych do głosowania na mocy Traktatów. W momencie głosowania przewodniczący z pomocą Sekretariatu Generalnego sprawdza, czy kworum zostało osiągnięte.

5. Do dnia 31 października 2014 r., jeśli decyzja ma zostać podjęta przez Radę większością kwalifikowaną, na wniosek członka Rady, sprawdza się, czy państwa członkowskie stanowiące większość reprezentują co najmniej 62 % ogółu ludności Unii Europejskiej, co oblicza się na podstawie danych dotyczących liczby ludności zawartych w art. 1 załącznika III. Niniejszy ustęp stosuje się również między 1 listopada 2014 r. a 31 marca 2017 r., jeżeli członek Rady zgłosi taki wniosek zgodnie z art. 3 ust. 2 Protokołu w sprawie postanowień przejściowych.

Artykuł 12

Zwykła procedura pisemna i procedura milczącej zgody

1. W pilnych sprawach akty Rady mogą być przyjmowane w głosowaniu pisemnym, jeżeli Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli jednomyślnie zadecydują o zastosowaniu tej procedury. W wyjątkowych okolicznościach zastosowanie tej procedury może zaproponować również przewodniczący; w takim przypadku można przeprowadzić głosowanie pisemne, jeżeli wszyscy członkowie Rady wyrażą na to zgodę.

Jeżeli głosowanie pisemne dotyczy sprawy, którą przedstawiła Radzie Komisja, wymagana jest zgoda Komisji na zastosowanie procedury pisemnej.

Sekretariat Generalny przygotowuje comiesięczne zestawienie aktów przyjętych w drodze procedury pisemnej. Zestawienie to zawiera ewentualne oświadczenia, które mają zostać włączone do protokołu Rady. Części tego zestawienia dotyczące przyjęcia aktów ustawodawczych podawane są do wiadomości publicznej.

⁽¹⁾ Ustęp ten ma to samo brzmienie co art. 239 TFUE.

2. Z inicjatywy prezydencji Rada może stanowić w drodze uproszczonej procedury pisemnej zwanej „procedurą milczącej zgody”:
- w celu przyjęcia tekstu odpowiedzi na pytanie pisemne lub, w odpowiednich przypadkach, na pytanie ustne skierowane do Rady przez członka Parlamentu Europejskiego, po przeanalizowaniu projektu odpowiedzi przez Komitet Stałych Przedstawicieli ⁽¹⁾;
 - w celu mianowania członków i zastępców członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, po przeanalizowaniu projektu decyzji przez Komitet Stałych Przedstawicieli;
 - w celu podjęcia decyzji o przeprowadzeniu konsultacji z innymi instytucjami, organami lub jednostkami, gdy konsultacja taka jest wymagana na mocy Traktatów;
 - w celu realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, poprzez sieć COREU („procedura milczącej zgody (COREU)”) ⁽²⁾.

W takim przypadku dany tekst uważa się za przyjęty po upływie okresu przewidzianego — w zależności od pilności sprawy — przez prezydencję, o ile żaden członek Rady nie wniósł sprzeciwu.

3. Sekretariat Generalny stwierdza zakończenie procedury pisemnej.

Artykuł 13

Protokół

1. Z każdego posiedzenia sporządzany jest protokół, który po zatwierdzeniu zostaje podpisany przez Sekretarza Generalnego. Sekretarz Generalny może upoważnić dyrektorów generalnych Sekretariatu Generalnego do podpisania protokołu.

Co do zasady w protokole zostają ujęte, w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:

- tytuły dokumentów przedłożonych Radzie,
- podjęte decyzje lub konkluzje wypracowane przez Radę,
- oświadczenia Rady oraz oświadczenia, o których włączenie wniósł członek Rady lub Komisja.

2. Projekt protokołu przygotowany zostaje przez Sekretariat Generalny w terminie 15 dni i przedłożony Radzie lub Komitetowi Stałych Przedstawicieli do zatwierdzenia.

3. Przed zatwierdzeniem protokołu każdy członek Rady lub Komisja mogą wystąpić z wnioskiem o podanie w nim bardziej szczegółowych informacji dotyczących któregokolwiek z punktów porządku obrad. Wnioski te mogą być kierowane do Komitetu Stałych Przedstawicieli.

4. Protokoły dotyczące części „Obrady ustawodawcze” posiedzeń Rady są — po ich zatwierdzeniu — przekazywane bezpośrednio parlamentom narodowym, równocześnie z ich przekazaniem rządów państw członkowskich.

⁽¹⁾ Zob. oświadczenie e) przedstawione poniżej:

e) w odniesieniu do art. 12 ust. 2 lit. a), b) i c):

„Zgodnie ze zwykłą praktyką Rady wyznacza się termin trzech dni roboczych.”.

⁽²⁾ Zob. oświadczenie f) przedstawione poniżej:

f) w odniesieniu do art. 12 ust. 2 lit. d):

„Rada przypomina, że sieć COREU musi być wykorzystywana zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 12 czerwca 1995 r. (dok. 7896/95) dotyczącymi metod pracy Rady.”.

Artykuł 14

Obrady oraz decyzje podejmowane na podstawie dokumentów i projektów sporządzonych w językach określonych w obowiązujących przepisach dotyczących systemu językowego

1. O ile Rada nie podejmie jednomyślnie odmiennej decyzji uzasadnionej pilną potrzebą, Rada obraduje i podejmuje decyzje jedynie na podstawie dokumentów i projektów sporządzonych w językach określonych w obowiązujących przepisach dotyczących systemu językowego.
2. Każdy członek Rady może sprzeciwić się przeprowadzeniu dyskusji, jeśli tekst ewentualnych zmian nie jest sporządzony we wskazanych przez niego językach, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 15

Podpisywanie aktów

Teksty aktów przyjętych przez Parlament Europejski i Radę zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, a także teksty aktów przyjętych przez Radę, są podpisywane przez przewodniczącego urzędującego w momencie przyjęcia tych aktów oraz przez Sekretarza Generalnego. Sekretarz Generalny może upoważnić dyrektorów generalnych Sekretariatu Generalnego do podpisywania aktów.

Artykuł 16 ⁽¹⁾**Brak możliwości uczestnictwa w głosowaniu**

Zgodnie z załącznikiem IV do celów stosowania niniejszego regulaminu wewnętrznego zostaną należycie uwzględnione przypadki, w których — na mocy Traktatów — co najmniej jeden członek Rady nie może uczestniczyć w głosowaniu.

Artykuł 17

Publikacja aktów w Dzienniku Urzędowym

1. W Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (zwanym dalej „Dziennikiem Urzędowym”) publikowane są na wniosek Sekretarza Generalnego następujące dokumenty:
 - a) akty, o których mowa w art. 297 ust. 1 i ust. 2 akapit drugi TFUE;
 - b) stanowiska w pierwszym czytaniu przyjęte przez Radę zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, wraz z ich uzasadnieniami;
 - c) inicjatywy przedstawione Radzie zgodnie z art. 76 TFUE w celu przyjęcia aktu ustawodawczego;
 - d) umowy międzynarodowe zawarte przez Unię.

W Dzienniku Urzędowym zamieszcza się informację o wejściu w życie takich umów;

- e) umowy międzynarodowe zawarte przez Unię w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, z zastrzeżeniem odmiennej decyzji Rady przyjętej na podstawie art. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zob. oświadczenie g) poniżej:

g) w odniesieniu do art. 16 i załącznika IV:

„Rada zgadza się, aby przepisy art. 16 i załącznika IV były stosowane do aktów, za przyjęciem których niektórzy członkowie Rady nie są, na mocy Traktatów, uprawnieni do głosowania. Jednak stosowanie art. 7 TUE nie jest objęte tymi przepisami. Przy pierwszym zastosowaniu przepisów dotyczących wzmocnionej współpracy, Rada, w świetle doświadczenia nabytego w innych obszarach, rozważy wszelkie konieczne dostosowania art. 16 niniejszego regulaminu i załącznika IV do niniejszego regulaminu.”

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

W Dzienniku Urzędowym zamieszcza się informację o wejściu w życie umów opublikowanych w Dzienniku Urzędowym.

2. O ile Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli nie postanowią inaczej, w Dzienniku Urzędowym publikowane są na wniosek Sekretarza Generalnego następujące dokumenty:

- a) inicjatywy przedstawione Radzie zgodnie z art. 76 TFUE w przypadkach innych niż określone w ust. 1 lit. c);
- b) dyrektywy i decyzje, o których mowa w art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE, zalecenia i opinie, z wyjątkiem decyzji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli decydują jednomyślnie w odniesieniu do indywidualnych przypadków, czy decyzje, o których mowa w art. 25 TUE, mają zostać opublikowane w Dzienniku Urzędowym na wniosek Sekretarza Generalnego.

4. Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli decydują w odniesieniu do indywidualnych przypadków z uwzględnieniem ewentualnej publikacji aktu podstawowego, czy następujące dokumenty powinny być opublikowane w Dzienniku Urzędowym na wniosek Sekretarza Generalnego:

- a) decyzje wykonawcze do decyzji, o których mowa w art. 25 TUE;
- b) decyzje przyjęte zgodnie z art. 31 ust. 2 tiret pierwsze i drugie TUE;
- c) inne akty Rady, takie jak konkluzje lub rezolucje.

5. Jeżeli umowa zawarta między Unią lub Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a jednym lub kilkoma państwami lub organizacjami międzynarodowymi ustanawia organ mający kompetencje decyzyjne, Rada postanawia w momencie zawarcia takiej umowy, czy decyzje podejmowane przez ten organ powinny być publikowane w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 18

Notyfikowanie aktów

1. Dyrektywy i decyzje, o których mowa w art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE, są notyfikowane ich adresatom przez Sekretarza Generalnego lub działającego w jego imieniu dyrektora generalnego.

2. Sekretarz Generalny lub działający w jego imieniu dyrektor generalny notyfikuje następujące akty ich adresatom, jeżeli nie są one publikowane w Dzienniku Urzędowym:

- a) zalecenia;
- b) decyzje, o których mowa w art. 25 TUE;

3. Sekretarz Generalny lub działający w jego imieniu dyrektor generalny przekazuje rządów państw członkowskich i Komisji uwierzytelnione odpisy dyrektyw i decyzji Rady, o których mowa w art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE, oraz zaleceń Rady.

Artykuł 19 ⁽¹⁾**Komitet Stałych Przedstawicieli, komitety i grupy robocze**

1. Komitet Stałych Przedstawicieli jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac wszystkich posiedzeń Rady i wykonywanie zadań powierzonych mu przez Radę. W każdym przypadku ⁽²⁾ zapewnia on spójność polityki i działań Unii Europejskiej oraz przestrzeganie poniższych zasad i przepisów:

- a) zasad legalności, pomocniczości, proporcjonalności i uzasadniania aktów;
- b) przepisów określających kompetencje instytucji, organów i jednostek Unii;
- c) przepisów budżetowych;
- d) przepisów proceduralnych, przepisów dotyczących przejrzystości i jakości redakcyjnej.

2. Wszystkie punkty porządku obrad posiedzeń Rady są z wyprzedzeniem analizowane przez Komitet Stałych Przedstawicieli, chyba że postanowi on inaczej. Komitet Stałych Przedstawicieli dokłada starań, aby na etapie swoich prac osiągnąć porozumienie, które zostanie przedłożone Radzie do przyjęcia. Zapewnia on odpowiednie przedstawienie spraw Radzie oraz, w odpowiednich przypadkach, przedstawia wytyczne, opcje lub propozycje rozwiązań. W nagłych przypadkach Rada, stanowiąc jednomyślnie, może postanowić o rozstrzygnięciu sprawy bez uprzedniej analizy.

3. W celu przeprowadzenia pewnych wcześniej określonych prac przygotowawczych lub analiz Komitet Stałych Przedstawicieli może tworzyć komitety lub grupy robocze lub wyrazić zgodę na utworzenie takich organów.

Sekretariat Generalny uaktualnia i podaje do wiadomości publicznej wykaz organów przygotowawczych. Jedynie komitety i grupy robocze umieszczone w wykazie mogą odbywać posiedzenia jako organy przygotowawcze Rady.

4. W zależności od punktów porządku obrad pracom Komitetu Stałych Przedstawicieli przewodniczy stały przedstawiciel lub zastępca stałego przedstawiciela państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie do Spraw Ogólnych.

Przewodniczącym Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa jest przedstawiciel Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

Przewodniczącym w innych organach przygotowawczych różnych składów Rady, z wyjątkiem Rady do Spraw Zagranicznych, jest delegat państwa członkowskiego, które przewodniczy danemu składowi, chyba że Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością, zadecyduje inaczej. W wykazie, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi, wymienione są również organy przygotowawcze, w przypadku których Rada ustanowiła – zgodnie z art. 4 decyzji Rady Europejskiej w sprawie sprawowania prezydencji Rady – inny rodzaj prezydencji.

5. W celu przygotowania posiedzeń Rady w składach, które zbierają się raz na półrocze, w przypadku gdy mają one miejsce w pierwszej połowie półrocza, posiedzeniom komitetów innych niż Komitet Stałych Przedstawicieli oraz posiedzeniom grup roboczych odbywającym się w ciągu poprzedniego półrocza przewodniczy delegat państwa członkowskiego, które ma przewodniczyć tym posiedzeniom Rady.

⁽¹⁾ Przepisy te nie naruszają roli Komitetu Ekonomiczno-Finansowego określonej w art. 134 TFUE oraz istniejących decyzji Rady dotyczących tego komitetu (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, s. 109 oraz Dz.U. L 5 z 9.1.1999, s. 71).

⁽²⁾ Zob. oświadczenie h) poniżej:

h) w odniesieniu do art. 19 ust. 1:

„Komitet Stałych Przedstawicieli zapewnia spójność i przestrzeganie zasad określonych w ust. 1, w szczególności w przypadku spraw, których treść jest omawiana na innych forach.”.

6. Z zastrzeżeniem przypadków, w których zastosowanie ma innego rodzaju prezydencja, jeżeli dana sprawa ma być zasadniczo rozpatrywana w ciągu danego półrocza, delegat państwa członkowskiego sprawującego prezydencję podczas tego półrocza może w poprzednim półroczu przewodniczyć posiedzeniom komitetów innych niż Komitet Stałych Przedstawicieli oraz grup roboczych, gdy omawiają one daną sprawę. Praktyczne wdrożenie przepisów niniejszego ustępu jest przedmiotem porozumienia między dwoma zainteresowanymi państwami sprawującymi prezydencję.

W szczególnym przypadku analizy budżetu Unii na dany rok budżetowy posiedzeniom organów przygotowawczych Rady innych niż Komitet Stałych Przedstawicieli, zajmujących się przygotowaniem punktów porządku obrad Rady dotyczących analizy budżetu, przewodniczy delegat państwa członkowskiego, które będzie sprawować prezydencję w Radzie w ciągu drugiego półrocza roku poprzedzającego omawiany rok budżetowy. Ta sama zasada ma zastosowanie, jeśli inne państwo sprawujące prezydencję wyrazi na to zgodę, do przewodniczenia posiedzeniom Rady w czasie, gdy omawiane są wymienione punkty dotyczące budżetu. Zainteresowane państwa sprawujące prezydencję będą konsultować się co do praktycznych uzgodnień.

7. Zgodnie z odpowiednimi przepisami, o których mowa poniżej, Komitet Stałych Przedstawicieli może przyjąć następujące decyzje proceduralne, pod warunkiem że odnoszące się do nich punkty zostały włączone do jego wstępnego porządku obrad co najmniej trzy dni robocze przed posiedzeniem. Wszelkie odstępstwa od tego terminu wymagają jednomyślności w ramach Komitetu Stałych Przedstawicieli ⁽¹⁾:

- a) decyzja o odbyciu posiedzenia Rady w miejscu innym niż Bruksela lub Luksemburg (art. 1 ust. 3);
- b) upoważnienie do utworzenia kopii lub wyciągu z dokumentu Rady do celów postępowania sądowego (art. 6 ust. 2);
- c) decyzja o przeprowadzeniu debaty jawnej w Radzie lub o zamknięciu dla publiczności danych obrad Rady (art. 8 ust. 1, 2 i 3);
- d) decyzja o podaniu do wiadomości publicznej wyników głosowania i oświadczeń włączonych do protokołu Rady w przypadkach określonych w art. 9 ust. 2;
- e) decyzja o zastosowaniu procedury pisemnej (art. 12 ust. 1);
- f) zatwierdzenie lub zmiana protokołu Rady (art. 13 ust. 2 i 3);
- g) decyzja o opublikowaniu lub niepublikowaniu tekstu lub aktu w Dzienniku Urzędowym (art. 17 ust. 2, 3 i 4);
- h) decyzja o przeprowadzeniu konsultacji z inną instytucją lub innym organem, jeśli nie wymagają tego Traktaty;
- i) decyzja określająca lub przedłużająca termin konsultacji z instytucją lub organem;
- j) decyzja o przedłużeniu terminów, o których mowa w art. 294 ust. 14 TFUE;
- k) zatwierdzenie brzmienia pisma, które ma być wysłane do instytucji lub organu.

⁽¹⁾ Zob. oświadczenie i) przedstawione poniżej:

i) w odniesieniu do art. 19 ust. 7:

„Jeśli członek Rady uważa, że projekt decyzji proceduralnej przedłożony Komitetowi Stałych Przedstawicieli do przyjęcia zgodnie z art. 19 ust. 7 rodzi wątpliwości co do swej istoty, projekt decyzji zostanie przedłożony Radzie”.

Artykuł 20

Prezydencja i sprawny przebieg obrad

1. Prezydencja jest odpowiedzialna za stosowanie niniejszego regulaminu wewnętrznego i za zapewnienie sprawnego przebiegu obrad. W szczególności prezydencja czuwa nad przestrzeganiem przepisów załącznika V dotyczących metod pracy Rady.

W celu zapewnienia sprawnego przebiegu obrad prezydencja może również, o ile Rada nie postanowi inaczej, zastosować wszelkie odpowiednie środki konieczne do jak najlepszego wykorzystania czasu dostępnego podczas posiedzeń, w szczególności:

- a) ograniczyć liczebność delegacji obecnych w sali posiedzeń w celu omówienia konkretnego punktu oraz podjąć decyzję co do otwarcia sali odsłuchowej;
- b) ustalić kolejność omawiania poszczególnych punktów oraz określić czas trwania dyskusji nad nimi;
- c) nadzorować czas wyznaczony na dyskusję nad poszczególnymi punktami, w szczególności przez ograniczenie czasu wystąpień uczestników oraz przez określenie kolejności tych wystąpień;
- d) zwrócić się do delegacji o przedstawienie na piśmie ich propozycji zmian do omawianego tekstu przed określoną datą i dołączenie, w razie potrzeby, krótkiego uzasadnienia;
- e) zwrócić się do delegacji reprezentujących identyczne lub podobne stanowiska dotyczące konkretnego punktu, tekstu lub jego części o wybranie spośród siebie jednej delegacji, która wyrazi ich wspólne stanowisko na posiedzeniu lub przedstawi je na piśmie przed posiedzeniem.

2. Bez uszczerbku dla art. 19 ust. 4–6 oraz dla jej kompetencji i ogólnej odpowiedzialności politycznej, półroczną prezydencję wspomagają we wszystkich jej obowiązkach – na podstawie 18-miesięcznego programu lub na mocy innych ustaleń przyjętych między nimi – inni członkowie uprzednio ustalonej grupy trzech państw członkowskich, o których mowa w art. 1 ust. 4. Prezydencję wspomaga również w stosownych przypadkach przedstawiciel państwa członkowskiego, które będzie sprawować prezydencję w następnej kolejności. Na wniosek prezydencji i działając zgodnie z jej instrukcjami, przedstawiciel ten lub członek wyżej wymienionej grupy w razie potrzeby zastępuje ją oraz przejmuje, w razie konieczności, niektóre zadania, a także zapewnia ciągłość prac Rady.

Artykuł 21 ⁽¹⁾ ⁽²⁾**Sprawozdania komitetów i grup roboczych**

Niezależnie od innych przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego, prezydencja organizuje posiedzenia różnych komitetów i grup roboczych w taki sposób, aby ich sprawozdania były dostępne przed posiedzeniem Komitetu Stałych Przedstawicieli, na którym mają być one rozpatrywane.

O ile nie zachodzi nagle potrzeba, by postąpić inaczej, prezydencja – co najmniej pięć dni roboczych przed posiedzeniem Komitetu Stałych Przedstawicieli – odkłada na kolejne posiedzenie Komitetu Stałych Przedstawicieli punkty dotyczące aktów ustawodawczych, nad którymi komitet lub grupa robocza nie ukończyły swoich dyskusji.

⁽¹⁾ Niniejsze przepisy nie naruszają roli Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, ustanowionego w art. 134 TFUE, ani istniejących decyzji Rady w tej sprawie (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, s. 109 oraz Dz.U. L 5 z 9.1.1999, s. 71).

⁽²⁾ Zob. oświadczenie j) poniżej:

j) w odniesieniu do art. 21:

„Sprawozdania grup roboczych i wszelkie inne dokumenty wykorzystywane jako podstawa dyskusji na forum Komitetu Stałych Przedstawicieli powinny być wysłane delegacjom w czasie umożliwiających ich rozpatrzenie”.

Artykuł 22

Jakość redakcyjna ⁽¹⁾

W celu wspierania Rady w zapewnianiu odpowiedniej jakości redakcyjnej przyjmowanych przez nią aktów ustawodawczych, Służba Prawna odpowiada za sprawdzenie w odpowiednim czasie jakości redakcyjnej wniosków i projektów aktów, jak również przedstawienie Radzie i jej organom propozycji redakcyjnych, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących jakości prawodawstwa wspólnotowego ⁽²⁾.

W całym procesie prawodawczym przedkładający teksty w związku z obradami Rady zwracają szczególną uwagę na jakość redakcyjną tych tekstów.

Artykuł 23

Sekretarz Generalny i Sekretariat Generalny

1. Radę wspomaga Sekretariat Generalny, działający pod kierunkiem Sekretarza Generalnego powoływanego przez Radę stanowiąca większością kwalifikowaną.
2. Rada decyduje o organizacji Sekretariatu Generalnego ⁽³⁾.

Na mocy swoich uprawnień Sekretarz Generalny stosuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania Sekretariatu Generalnego.

3. Sekretariat Generalny jest aktywnie i stale zaangażowany w organizowanie, koordynowanie i zapewnianie spójności prac Rady oraz wykonywanie jej 18-miesięcznego programu działań. Pod kierunkiem i przewodnictwem prezydencji pomaga jej w poszukiwaniu odpowiednich rozwiązań.
4. Sekretarz Generalny przedkłada Radzie projekt preliminarza wydatków Rady w czasie pozwalającym na dotrzymanie terminów przewidzianych w przepisach finansowych.
5. Sekretarz Generalny ponosi pełną odpowiedzialność za zarządzanie środkami zapisanymi w sekcji II – Rada Europejska i Rada – budżetu oraz podejmuje wszelkie działania niezbędne do zapewnienia właściwego zarządzania tymi środkami. Sekretarz Generalny wykorzystuje te środki zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu Unii.

Artykuł 24

Bezpieczeństwo

Przepisy dotyczące bezpieczeństwa przyjmowane są przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną.

Artykuł 25

Funkcja depozytariusza umów

Jeżeli Sekretarz Generalny został wyznaczony jako depozytariusz umowy zawartej między Unią lub Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a jednym lub kilkoma państwami lub organizacjami międzynarodowymi, akty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia tych umów składa się w siedzibie Rady.

⁽¹⁾ Zob. oświadczenie k) poniżej:

k) w odniesieniu do art. 22:

„Zadaniem Służby Prawnej Rady jest również udzielanie wsparcia państwom członkowskim zgłaszającym inicjatywę w rozumieniu art. 76 lit. b) TFUE, między innymi w celu sprawdzenia jakości redakcyjnej takich inicjatyw, jeśli o takie wsparcie wnosi dane państwo członkowskie”.

Zob. oświadczenie l) przedstawione poniżej:

l) w odniesieniu do art. 22:

„Członkowie Rady przedstawiają uwagi odnośnie do wniosków dotyczących oficjalnego ujednoczenia tekstów ustawodawczych w ciągu trzydziestu dni roboczych od przekazania tych wniosków przez Sekretariat Generalny. Członkowie Rady dopilnowują, by te przepisy wniosku dotyczącego przekształcenia tekstów ustawodawczych, które przejęto z wcześniejszego aktu bez dokonywania zmian merytorycznych, były analizowane zgodnie z ustalonymi zasadami analizy wniosków dotyczących ujednoczenia”.

⁽²⁾ Dz.U. C 73 z 17.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Ust. 1 i ust. 2 akapit pierwszy mają to samo brzmienie co art. 240 ust. 2 TFUE.

W takich przypadkach Sekretarz Generalny wykonuje obowiązki depozytariusza i zapewnia opublikowanie w Dzienniku Urzędowym dat wejścia w życie powyższych umów.

Artykuł 26

Reprezentacja przed Parlamentem Europejskim

Rada jest reprezentowana przed Parlamentem Europejskim i jego komisjami przez prezydencję lub, za zgodą prezydencji, przez członka uprzednio ustalonej grupy trzech państw członkowskich, o których mowa w art. 1 ust. 4, przez kolejną prezydencję lub przez Sekretarza Generalnego. Z upoważnienia prezydencji Radę mogą również reprezentować przed komisjami Parlamentu Europejskiego wyżsi urzędnicy Sekretariatu Generalnego.

W przypadku Rady do Spraw Zagranicznych Rada jest reprezentowana przed Parlamentem Europejskim i jego komisjami przez jej przewodniczącego. W razie potrzeby może go zastąpić członek tej Rady, reprezentujący państwo członkowskie, które sprawuje półroczną prezydencję Rady. Z upoważnienia jej przewodniczącego Radę do Spraw Zagranicznych mogą również reprezentować przed komisjami Parlamentu Europejskiego wyżsi urzędnicy Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych lub, w stosownych przypadkach, Sekretariatu Generalnego Rady.

Rada może również przedstawiać swoje poglądy Parlamentowi Europejskiemu w drodze pisemnego oświadczenia.

Artykuł 27

Przepisy dotyczące formy aktów

Przepisy dotyczące formy aktów zawarte są w załączniku VI.

Artykuł 28

Korespondencja kierowana do Rady

Korespondencja do Rady kierowana jest do przewodniczącego na poniższy adres siedziby Rady:

Rada Unii Europejskiej
rue de la Loi, 175
B-1048 Bruksela

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz składów Rady

1. Sprawy Ogólne ⁽¹⁾;
2. Sprawy Zagraniczne ⁽²⁾;
3. Sprawy Gospodarcze i Finansowe ⁽³⁾;
4. Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne ⁽⁴⁾;
5. Zatrudnienie, Polityka Społeczna, Zdrowie i Ochrona Konsumentów;
6. Konkurencyjność (Rynek Wewnętrzny, Przemysł i Badania) ⁽⁵⁾;
7. Transport, Telekomunikacja i Energia;
8. Rolnictwo i Rybołówstwo;
9. Środowisko;
10. Edukacja, Młodzież i Kultura ⁽⁶⁾.

Każde państwo członkowskie ustala swoją reprezentację w Radzie, zgodnie z art. 16 ust. 2 TUE.

Kilku ministrów może uczestniczyć w charakterze członków tego samego składu Rady przy odpowiednim dostosowaniu porządku obrad i organizacji prac ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Ten skład Rady jest przewidziany w art. 16 ust. 6 akapit drugi TUE.

⁽²⁾ Ten skład Rady jest przewidziany w art. 16 ust. 6 akapit trzeci TUE.

⁽³⁾ W tym budżet.

⁽⁴⁾ W tym ochrona ludności.

⁽⁵⁾ W tym turystyka.

⁽⁶⁾ W tym zagadnienia audiowizualne.

⁽⁷⁾ Zob. oświadczenie m) poniżej:

m) w odniesieniu do załącznika I, akapit drugi:

„Prezydencja będzie układała porządek obrad Rady, grupując podobne punkty porządku obrad, tak by ułatwić uczestniczenie odpowiednim przedstawicielom krajowym, zwłaszcza gdy dany skład Rady ma się zajmować wyraźnie odrębnymi tematami”.

ZAŁĄCZNIK II

Przepisy szczegółowe dotyczące publicznego dostępu do dokumentów Rady

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Każdej osobie fizycznej lub prawnej przysługuje dostęp do dokumentów Rady, z zastrzeżeniem zasad, warunków i ograniczeń określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 i przepisów szczegółowych zawartych w niniejszym załączniku.

Artykuł 2

Konsultacja w odniesieniu do dokumentów pochodzących od stron trzecich

1. Do celów stosowania przepisów art. 4 ust. 5 i art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz o ile z analizy danego dokumentu w świetle art. 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie wynika jasno, że dokument ten nie może być ujawniony, przeprowadza się konsultacje z zainteresowaną stroną trzecią, jeżeli:

a) dokument jest dokumentem sensytywnym w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;

b) dokument pochodzi od państwa członkowskiego i:

— został przedłożony Radzie przed dniem 3 grudnia 2001 r.; lub

— dane państwo członkowskie zwróciło się o jego nieujawnianie bez uprzedniej zgody tego państwa.

2. We wszystkich pozostałych przypadkach, w przypadku skierowania do Rady wniosku dotyczącego będącego w jej posiadaniu dokumentu pochodzącego od strony trzeciej, Sekretariat Generalny, do celów stosowania art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, przeprowadza z daną stroną trzecią konsultacje, o ile z analizy danego dokumentu w świetle art. 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie wynika jasno, że dany dokument może być ujawniony lub nie.

3. Konsultacje ze stroną trzecią przeprowadza się na piśmie (w tym za pomocą poczty elektronicznej) i wyznacza się jej rozsądny termin na udzielenie odpowiedzi, z uwzględnieniem terminu określonego w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, strona trzecia jest wzywana do przedstawienia opinii na piśmie.

4. W przypadku, gdy danego dokumentu nie dotyczy ust. 1 lit. a) lub b), a Sekretariat Generalny, w świetle negatywnej opinii strony trzeciej, nie jest przekonany o zasadności zastosowania art. 4 ust. 1 lub 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, sprawę przedkłada się Radzie.

Jeżeli Rada zamierza udostępnić dokument publicznie, strona trzecia zostaje niezwłocznie powiadomiona na piśmie o tym, że Rada zamierza publicznie udostępnić dokument po upływie co najmniej dziesięciu dni roboczych. Jednocześnie zwraca się uwagę strony trzeciej na art. 279 TFUE.

Artykuł 3

Wnioski o konsultację otrzymane od innych instytucji lub od państw członkowskich

Wnioski o konsultację z Radą złożone przez inną instytucję lub państwo członkowskie, związane z wnioskiem o udostępnienie dokumentu Rady, przesyła się pocztą elektroniczną na adres access@consilium.europa.eu lub faksem na numer: +32(0)2 281 63 61.

Sekretariat Generalny niezwłocznie wydaje swoją opinię w imieniu Rady, uwzględniając termin niezbędny do podjęcia decyzji przez odnośną instytucję lub zainteresowane państwo członkowskie, i nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych.

Artykuł 4

Dokumenty pochodzące od państw członkowskich

Wszystkie wnioski państwa członkowskiego kierowane na mocy art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 składa się na piśmie do Sekretariatu Generalnego.

*Artykuł 5***Składanie wniosków przez państwa członkowskie**

Wniosek do Rady złożony przez państwo członkowskie jest rozpatrywany zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i ze stosownymi przepisami niniejszego załącznika. W przypadku całkowitej lub częściowej odmowy dostępu informuje się wnioskodawcę, że ponowny wniosek musi być skierowany bezpośrednio do Rady.

*Artykuł 6***Adres, na który należy składać wnioski**

Wnioski o udostępnienie dokumentu kierowane są na piśmie do Sekretarza Generalnego Rady, rue de la Loi 175, B-1048 Bruksela, pocztą elektroniczną na adres: access@consilium.europa.eu lub faksem na numer: +32(0)2 281 63 61.

*Artykuł 7***Rozpatrywanie wniosków wstępnych**

Z zastrzeżeniem art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, wszelkie wnioski o udostępnienie dokumentu Rady rozpatrywane są przez Sekretariat Generalny.

*Artykuł 8***Rozpatrywanie ponownych wniosków**

Z zastrzeżeniem art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, wszelkie ponowne wnioski są przedmiotem decyzji Rady.

*Artykuł 9***Opłaty**

Opłaty za sporządzenie i przesłanie kopii dokumentów Rady ustalane są przez Sekretarza Generalnego.

*Artykuł 10***Rejestr publiczny dokumentów Rady**

1. Sekretariat Generalny odpowiada za umożliwienie publicznego dostępu do rejestru dokumentów Rady.
2. Poza odwołaniami do dokumentów rejestr zawiera również informację, które spośród dokumentów sporządzonych po 1 lipca 2000 r. są już publicznie dostępne. Ich zawartość zostaje udostępniona w Internecie, z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾ oraz art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

*Artykuł 11***Dokumenty bezpośrednio udostępniane publicznie**

1. Niniejszy artykuł stosuje się do wszystkich dokumentów Rady, o ile nie są one niejawnie oraz bez uszczerbku dla możliwości złożenia pisemnego wniosku zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
2. Do celów niniejszego artykułu:
 - „obieg” oznacza dystrybucję ostatecznej wersji dokumentu wśród członków Rady, ich przedstawicieli lub delegatów;
 - „dokumenty ustawodawcze” oznaczają dokumenty sporządzone lub otrzymane w trakcie procedur przyjmowania aktów ustawodawczych.
3. Sekretariat Generalny udostępnia publicznie, gdy tylko znajdują się w obiegu, następujące dokumenty:
 - a) dokumenty, których autorem nie jest Rada ani państwo członkowskie i które zostały już ujawnione przez ich autora lub za jego zgodą;

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

- b) wstępne porządki obrad posiedzeń Rady w różnych jej składach;
- c) wszelkie teksty przyjęte przez Radę i przeznaczone do opublikowania w Dzienniku Urzędowym.
4. Sekretariat Generalny może również udostępnić publicznie, gdy tylko znajdą się w obiegu, następujące dokumenty, pod warunkiem że nie są one wyraźnie objęte żadnym z wyjątków określonych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001:
- a) wstępne porządki obrad komitetów i grup roboczych;
- b) inne dokumenty, takie jak noty informacyjne, sprawozdania, sprawozdania z postępu prac i sprawozdania o zaawansowaniu dyskusji w Radzie lub w jednym z jej organów przygotowawczych, które nie odzwierciedlają indywidualnych stanowisk delegacji, z wyłączeniem opinii i uwag Służby Prawnej.
5. Poza dokumentami, o których mowa w ust. 3 i 4, Sekretariat Generalny udostępni publicznie, gdy tylko znajdą się w obiegu, następujące dokumenty ustawodawcze i inne dokumenty:
- a) pisma przewodnie i kopie pism dotyczących aktów ustawodawczych i aktów, o których mowa w art. 8 ust. 1 regulaminu wewnętrznego, skierowanych do Rady przez inne instytucje lub organy Unii Europejskiej lub, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, przez państwo członkowskie;
- b) dokumenty przedłożone Radzie, które w porządku obrad Rady umieszczone są w punkcie „obrady ustawodawcze” lub którym towarzyszy uwaga „obrady otwarte dla publiczności” lub „debata jawna” zgodnie z art. 8 regulaminu wewnętrznego;
- c) noty przedłożone do zatwierdzenia Komitetowi Stałych Przedstawicieli lub Radzie (noty do punktów I/A oraz A) dotyczące projektów aktów ustawodawczych i aktów, o których mowa w art. 8 ust. 1 regulaminu wewnętrznego, jak również projekty aktów ustawodawczych i aktów, o których mowa w art. 8 ust. 1 wspomnianego regulaminu, których noty te dotyczą;
- d) akty przyjęte przez Radę w trybie zwykłej lub specjalnej procedury prawodawczej i wspólne projekty zatwierdzone przez komitet pojednawczy w ramach zwykłej procedury prawodawczej.
6. Po przyjęciu jednego z aktów, o których mowa w ust. 5 lit. d), lub po ostatecznym przyjęciu danego aktu, Sekretariat Generalny udostępni publicznie wszelkie dokumenty odnoszące się do tego aktu, które zostały przygotowane przed jednym z takich aktów i które nie są objęte żadnym z wyjątków, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, takie jak noty informacyjne, sprawozdania, sprawozdania z postępów i sprawozdania o stanie prac w Radzie lub w jednym z jej organów przygotowawczych („wyniki prac”), z wyłączeniem opinii i uwag Służby Prawnej.
- Na wniosek państwa członkowskiego dokumenty objęte akapitem pierwszym i odzwierciedlające indywidualne stanowisko delegacji danego państwa członkowskiego w Radzie nie są udostępniane publicznie.
-

ZAŁĄCZNIK III

Szczegółowe zasady stosowania przepisów dotyczących ważenia głosów w Radzie

Artykuł 1

Do celów stosowania art. 16 ust. 5 TUE oraz art. 3 ust. 3 i 4 Protokołu w sprawie postanowień przejściowych, liczba ludności każdego państwa członkowskiego na okres od dnia 1 grudnia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wynosi:

Państwo członkowskie	Liczba ludności (x 1 000)
Niemcy	82 002,4
Francja	64 350,8
Zjednoczone Królestwo	61 576,1
Włochy	60 045,1
Hiszpania	45 828,2
Polska	38 135,9
Rumunia	21 498,6
Niderlandy	16 485,8
Grecja	11 260,4
Belgia	10 750,0
Portugalia	10 627,3
Republika Czeska	10 467,5
Węgry	10 031,0
Szwecja	9 256,3
Austria	8 355,3
Bułgaria	7 606,6
Dania	5 511,5
Słowacja	5 412,3
Finlandia	5 326,3
Irlandia	4 450,0
Litwa	3 349,9
Łotwa	2 261,3
Słowenia	2 032,4
Estonia	1 340,4
Cypr	796,9

Państwo członkowskie	Liczba ludności (x 1 000)
Luksemburg	493,5
Malta	413,6
Ogółem	499 665,1
próg (62 %)	309 792,4

Artykuł 2

1. Przed dniem 1 września każdego roku państwa członkowskie przekazują do Urzędu Statystycznego Unii Europejskiej dane dotyczące całkowitej liczby ludności danego państwa na dzień 1 stycznia danego roku.
2. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia każdego roku Rada dostosowuje, zgodnie z danymi, którymi dysponuje Urząd Statystyczny Unii Europejskiej w dniu 30 września poprzedniego roku, dane liczbowe określone w art. 1. Decyzja ta zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym.

—

ZAŁĄCZNIK IV

o którym mowa w art. 16

1. Głosy członków Rady lub członków Komitetu Stałych Przedstawicieli nie są uwzględniane w przypadku, gdy nie mogą oni na mocy Traktatów uczestniczyć w głosowaniu nad decyzjami oraz w przypadku gdy mają zastosowanie następujące przepisy regulaminu wewnętrznego:

- a) art. 1 ust. 3 akapit drugi (posiedzenie w miejscu innym niż Bruksela lub Luksemburg);
- b) art. 3 ust. 7 (włączenie do porządku obrad punktu innego niż występujące we wstępnym porządku obrad);
- c) art. 3 ust. 8 (zachowanie jako punktu B porządku obrad punktu A, który w przeciwnym wypadku musiałby być usunięty z porządku obrad);
- d) art. 5 ust. 2, w odniesieniu do uczestnictwa jedynie Europejskiego Banku Centralnego (obrazy bez udziału Europejskiego Banku Centralnego);
- e) art. 9 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) oraz akapity drugi i trzeci (podawanie do wiadomości publicznej wyników głosowań, objaśnień głosowań, oświadczeń włączonych do protokołu Rady i punktów w protokole dotyczących spraw innych niż sprawy określone w ust. 1);
- f) art. 11 ust. 1 akapit drugi (rozpoczęcie procedury głosowania);
- g) art. 12 ust. 1 (zastosowanie procedury pisemnej);
- h) art. 14 ust. 1 (decyzje dotyczące prowadzenia obrad i podejmowania decyzji, w drodze wyjątku, na podstawie dokumentów i projektów, które nie zostały sporządzone we wszystkich językach) ⁽¹⁾;
- i) art. 17 ust. 2 lit. a) (nieopublikowanie w Dzienniku Urzędowym inicjatywy przedstawionej przez państwo członkowskie na mocy art. 76 TFUE);
- j) art. 17 ust. 2 lit. b) (nieopublikowanie w Dzienniku Urzędowym niektórych dyrektyw, decyzji, zaleceń i opinii);
- k) art. 17 ust. 5 (decyzja w sprawie publikowania w Dzienniku Urzędowym decyzji podejmowanych przez organ ustanowiony na mocy umowy międzynarodowej).

2. Członek Rady lub Komitetu Stałych Przedstawicieli nie może powoływać się na następujące przepisy regulaminu wewnętrznego, jeżeli na mocy Traktatów nie może uczestniczyć w głosowaniu nad daną decyzją:

- a) art. 3 ust. 8 (możliwość zgłoszenia przez członka Rady wniosku o usunięcie punktu A z porządku obrad);
- b) art. 11 ust. 1 akapit drugi (możliwość zgłoszenia przez członka Rady wniosku o rozpoczęcie procedury głosowania);
- c) art. 11 ust. 3 (możliwość głosowania członka Rady w imieniu innego członka);
- d) art. 14 ust. 2 (możliwość sprzeciwienia się członka Rady przeprowadzeniu dyskusji, jeśli teksty ewentualnych zmian nie są sporządzone w języku wskazanym przez tę osobę).

⁽¹⁾ Zob. oświadczenie n) przedstawione poniżej:

n) w odniesieniu do załącznika IV, ust. 1 lit. h):

„Rada potwierdza, że obecna praktyka, zgodnie z którą teksty służące jako podstawa do prowadzenia obrad Rady są sporządzane we wszystkich językach, będzie nadal stosowana”.

ZAŁĄCZNIK V

Metody pracy Rady

Przygotowanie posiedzeń

1. Prezydencja zapewnia przedkładanie spraw przez grupę roboczą lub komitet Komitetowi Stałych Przedstawicieli jedynie w przypadku, gdy istnieje racjonalna możliwość osiągnięcia postępu lub sprecyzowania stanowisk na danym szczeblu. Z drugiej strony, sprawy można ponownie przekazywać grupie roboczej lub komitetowi jedynie w razie konieczności, a w każdym przypadku wyłącznie w celu rozpatrzenia ściśle określonych i zdefiniowanych zagadnień.
2. Prezydencja podejmuje kroki konieczne do kontynuowania prac pomiędzy posiedzeniami. Prezydencja może na przykład, w porozumieniu z grupą roboczą lub komitetem, podjąć w możliwie najefektywniejszy sposób konieczne konsultacje w sprawie szczególnych zagadnień w celu przedstawienia zainteresowanej grupie roboczej lub zainteresowanemu komitetowi sprawozdania na temat możliwych rozwiązań. Może również prowadzić konsultacje pisemne, zwracając się do delegacji o przedstawienie na piśmie ich stanowiska w sprawie danego wniosku przed następnym posiedzeniem grupy roboczej lub komitetu.
3. W stosownych przypadkach delegacje z wyprzedzeniem przedstawiają na piśmie stanowiska, jakie prawdopodobnie zajmą w trakcie kolejnego posiedzenia. Jeżeli wiąże się to z propozycjami zmian w tekście, delegacje proponują konkretne sformułowania. W miarę możliwości, delegacje zajmujące identyczne stanowiska przedstawiają wspólnie uwagi na piśmie.
4. Komitet Stałych Przedstawicieli unika ponownego zajmowania się zagadnieniami omówionymi w czasie przygotowywania jego obrad. Dotyczy to w szczególności punktów I, informacji w sprawie organizacji i porządku omawianych punktów oraz informacji w sprawie porządku obrad i organizacji kolejnych posiedzeń Rady. W miarę możliwości delegacje podnoszą „sprawy różne” podczas przygotowań do obrad Komitetu Stałych Przedstawicieli, a nie podczas samego posiedzenia Komitetu Stałych Przedstawicieli.
5. W ramach przygotowań do obrad Komitetu Stałych Przedstawicieli prezydencja jak najszybciej przekazuje delegacjom wszelkie informacje konieczne do starannego przygotowania tych obrad, w tym informacje na temat oczekiwania prezydencji co do wyników dyskusji nad każdym punktem porządku obrad. Z drugiej strony w stosownych przypadkach prezydencja zachęca delegacje do przekazywania innym delegacjom, w ramach przygotowań do obrad Komitetu Stałych Przedstawicieli, informacji w sprawie stanowisk, jakie zamierzają zająć w czasie posiedzenia Komitetu Stałych Przedstawicieli. W tym kontekście prezydencja ustala ostateczny porządek obrad Komitetu Stałych Przedstawicieli. Prezydencja może zwoływać grupy przygotowujące obrady Komitetu Stałych Przedstawicieli częścię, o ile wymagają tego okoliczności.

Prowadzenie posiedzeń

6. W porządku obrad Rady nie umieszcza się żadnego punktu jedynie w celu jego prezentacji przez Komisję lub przez członka Rady, z wyjątkiem sytuacji, gdy planowana jest debata na temat nowych ważnych inicjatyw.
7. Prezydencja unika umieszczania w porządku obrad Komitetu Stałych Przedstawicieli kwestii wyłącznie w celach informacyjnych. Przedmiotowe informacje, takie jak wyniki posiedzeń na innym forum lub z udziałem państwa trzeciego lub innej instytucji, kwestie proceduralne i organizacyjne oraz inne, przekazuje się delegacjom w miarę możliwości w ramach przygotowań do obrad Komitetu Stałych Przedstawicieli, o ile to możliwe każdorazowo na piśmie, i nie są one ponownie przekazywane w czasie obrad Komitetu Stałych Przedstawicieli.
8. Na początku posiedzenia prezydencja przekazuje wszelkie dalsze informacje niezbędne do przeprowadzenia posiedzenia, w szczególności określa czas, który zamierza przeznaczyć na każdy punkt. Unika długich wprowadzeń oraz powtarzania informacji znanych już delegacjom.
9. Na początku dyskusji nad punktem merytorycznym prezydencja, w zależności od wymaganego rodzaju dyskusji, wyznacza delegacjom maksymalny czas trwania ich wystąpień. W większości przypadków wystąpienia nie powinny przekraczać dwóch minut.
10. Zasadniczo unika się prezentowania stanowiska przez wszystkich uczestników i powinno mieć to miejsce wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach i w odniesieniu do szczególnych zagadnień, a czas trwania wystąpień określa prezydencja.
11. Prezydencja w jak największym stopniu nadaje strukturę dyskusjom, w szczególności zwracając się do delegacji o przedstawianie uwag do tekstów kompromisowych lub konkretnych propozycji.
12. Podczas posiedzeń i na ich zakończeniu prezydencja unika obszernych podsumowań dyskusji i ogranicza się do zwięzłego omówienia wyników osiągniętych w zakresie przedmiotu procedury lub do jej zakończenia.
13. Delegacje unikają powtarzania uwag poczynionych przez przedmówców. Wystąpienia delegacji są zwięzłe, rzeczowe i na temat.

14. Zachęca się delegacje o podobnych poglądach do wzajemnych konsultacji w celu przedstawienia wspólnego stanowiska w sprawie konkretnego punktu przez jednego mówcę.
 15. W trakcie analizowania tekstów delegacje przedstawiają na piśmie konkretne propozycje redakcyjne, a nie tylko wyrażają swoje odmienne zdanie na temat danej propozycji.
 16. O ile prezydencja nie postanowi inaczej, delegacje powstrzymują się od zabierania głosu w przypadku zajęcia pozytywnego stanowiska w sprawie poszczególnych propozycji; w takim przypadku co do zasady milczenie będzie uznawane za wyrażenie zgody.
-

ZAŁĄCZNIK VI

Przepisy dotyczące formy aktów

A. Forma rozporządzeń

1. Rozporządzenia przyjęte wspólnie przez Parlament Europejski i Radę oraz rozporządzenia Rady zawierają:
 - a) w tytule wyraz „rozporządzenie”, po którym następuje kolejny numer, data przyjęcia i określenie przedmiotu. W przypadku rozporządzenia wykonawczego przyjętego przez Radę zgodnie z art. 291 ust. 2 TFUE, rozporządzenie zawiera w tytule wyrazy „rozporządzenie wykonawcze”;
 - b) odpowiednio, wyrazy „Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej” lub „Rada Unii Europejskiej”;
 - c) odniesienie do przepisów, na podstawie których rozporządzenie jest przyjmowane, poprzedzone wyrazem „uwzględniając”;
 - d) odniesienie do przedłożonych wniosków i otrzymanych opinii;
 - e) uzasadnienie przyjęcia rozporządzenia, poprzedzone wyrazami „a także mając na uwadze, co następuje:”; motywy są numerowane;
 - f) odpowiednio, wyrazy „przyjmują niniejsze rozporządzenie” lub „przyjmuje niniejsze rozporządzenie”, po których następuje część normatywna rozporządzenia.
2. Rozporządzenia są podzielone na artykuły, które są, w stosownych przypadkach, pogrupowane w rozdziały i sekcje.
3. Końcowy artykuł rozporządzenia określa datę wejścia w życie w przypadku, gdy data ta przypada przed dwudziestym dniem lub po dwudziestym dniu po opublikowaniu.
4. Po końcowym artykule rozporządzenia umieszcza się:
 - a) (i) zdanie: „Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich”;
 - lub
 - (ii) zdanie: „Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami”, w przypadkach gdy dany akt jest stosowany wobec wszystkich państw członkowskich i we wszystkich państwach członkowskich ⁽¹⁾
 - b) wyrazy „Sporządzono w... dnia ...”, po których następuje data przyjęcia rozporządzenia,oraz
 - c) w przypadku:
 - (i) rozporządzenia przyjętego wspólnie przez Parlament Europejski i Radę, sformułowanie:

„W imieniu Parlamentu Europejskiego	„W imieniu Rady
Przewodniczący”	Przewodniczący”

po którym następują nazwiska przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i przewodniczącego Rady urzędującego w momencie przyjęcia rozporządzenia;
 - (ii) rozporządzenia Rady, sformułowanie:

„W imieniu Rady
Przewodniczący”

po którym następuje nazwisko przewodniczącego Rady urzędującego w momencie przyjęcia rozporządzenia.

⁽¹⁾ Zob. oświadczenie o) poniżej:

o) w odniesieniu do załącznika VI część A pkt 4 lit. a) ppkt (ii)
„Rada przypomina, że w określonych w Traktatach przypadkach, gdy danego aktu nie stosuje się wobec wszystkich państw członkowskich lub we wszystkich państwach członkowskich, konieczne jest wyraźne określenie geograficznego zakresu jego zastosowania w motywach i w treści danego aktu.”

;

B. Forma dyrektyw, decyzji, zaleceń i opinii

1. Dyrektywy i decyzje przyjęte wspólnie przez Parlament Europejski i Radę oraz dyrektywy i decyzje Rady zawierają w swoim tytule wyraz dyrektywa lub decyzja.

W przypadku dyrektywy lub decyzji wykonawczych przyjętych przez Radę zgodnie z art. 291 ust. 2 TFUE, dyrektywa lub decyzja zawierają w tytule wyrazy dyrektywa „wykonawcza” lub „decyzja wykonawcza”.

2. Zalecenia i opinie wydane przez Radę zawierają w swoim tytule wyraz „zalecenie” lub „opinia”.
3. Przepisy dotyczące rozporządzeń zawarte w części A powyżej stosuje się odpowiednio i z zastrzeżeniem stosownych postanowień Traktatów do dyrektyw i decyzji.

C. Forma decyzji, o których mowa w art. 25 TUE

Decyzje te zawierają w tytule wyrazy „Decyzja Rady”, po których następują kolejny numer (rok/numer/WPZiB), data przyjęcia i określenie ich przedmiotu.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 7 grudnia 2009 r.

upoważniająca Królestwo Szwecji i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2009/938/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na zasadzie odstępstwa od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE, decyzją Rady 2007/133/WE⁽²⁾ Królestwo Szwecji (zwane dalej „Szwecją”) i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem”) zostały upoważnione do zawieszenia powstania prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników stosujących opcjonalną metodę, przy zastosowaniu której, zgodnie z art. 66 lit. b) tej dyrektywy, VAT od realizowanych przez nich dostaw towarów i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty (metoda zwana metodą kasową). Aby móc korzystać z tej metody, roczne obroty podatników nie mogą przekraczać 3 000 000 SEK w przypadku Szwecji i 1 350 000 GBP w przypadku Zjednoczonego Królestwa.
- (2) Pismami zarejestrowanymi przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 3 marca 2009 r. w odniesieniu do Szwecji i w dniu 15 stycznia 2009 r. w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa Szwecja i Zjednoczone Królestwo zwróciły się o upoważnienie do przedłużenia tego specjalnego środka stanowiącego odstępstwo. Zjednoczone Królestwo wystąpiło także o podwyższenie pułapu rocznych obrotów w ramach tej metody do 1 500 000 GBP.
- (3) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismami z dnia 9 lipca 2009 r. Komisja przekazała wnioski Szwecji i Zjednoczonego Królestwa pozostałym państwom członkowskim. Pismami z dnia 13 lipca 2009 r. Komisja powiadomiła Szwecję i Zjednoczone Królestwo, że znajduje się w posiadaniu wszystkich informacji, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosków.

(4) Metoda kasowa jest uproszczoną i opcjonalną metodą przeznaczoną dla małych przedsiębiorstw, które nie korzystają ze zwolnienia z podatku. Pozwala ona tym podatnikom na stosowanie prostej zasady, która przyjmuje za podstawę datę dokonywanych przez nich płatności i realizowanych transakcji w celu ustalenia, w którym momencie mają oni, odpowiednio, korzystać z prawa do odliczenia VAT i zapłacić podatek. Metoda ta jest zatem dla podatników metodą upraszczającą, która może poza tym przynosić im korzyści finansowe.

(5) W dniu 28 stycznia 2009 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy mającej na celu zmianę dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania i pozwalającej również państwom członkowskim na zawieszenia powstania prawa do odliczenia VAT do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nieprzekraczających określonego pułapu, który państwa członkowskie mogą ustalić na poziomie do 2 000 000 EUR, i korzystających w związku z tym z opcjonalnej metody, przy zastosowaniu której VAT obciążający realizowane przez nich transakcje staje się wymagalny dopiero po otrzymaniu zapłaty.

(6) Wnioskowany specjalny środek stanowiący odstępstwo nie ma wpływu na wysokość dochodów z VAT uzyskiwanych przez Szwecję i Zjednoczone Królestwo na etapie konsumpcji końcowej i nie ma żadnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE, upoważnia się Szwecję i Zjednoczone Królestwo do zawieszenia powstania prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do podatników, o których mowa w akapicie drugim, do czasu zapłacenia go dostawcy towarów lub usługodawcy.

Zainteresowani podatnicy musieli zdecydować się na korzystanie z metody, przy zastosowaniu której VAT od realizowanych przez nich dostaw towarów i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w momencie otrzymania przez nich zapłaty. Przy stosowaniu tej metody ich roczne obroty nie mogą przekraczać 3 000 000 SEK w przypadku Szwecji i 1 500 000 GBP w przypadku Zjednoczonego Królestwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 57 z 24.2.2007, s. 12.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia wejścia w życie dyrektywy upoważniającej państwa członkowskie do zawieszenia powstania prawa do odliczenia VAT do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nieprzekraczających określonego pułapu i którzy w związku z tym korzystają z opcjonalnej metody, przy zastosowaniu której podatek od realizowanych przez nich dostaw i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w momencie otrzymania przez nich zapłaty. W każdym przypadku niniejszą decyzję stosuje się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady
C. MALMSTRÖM
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 7 grudnia 2009 r.

upoważniająca Republikę Słowenii do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2009/939/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na zasadzie odstępstwa od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE, decyzją Rady 2007/133/WE⁽²⁾ Republika Słowenii (zwana dalej „Słowenią”) została upoważniona do zawieszenia powstania prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników stosujących opcjonalną metodę, przy zastosowaniu której, zgodnie z art. 66 lit. b) tej dyrektywy, VAT od realizowanych przez nich dostaw towarów i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty (metoda zwana metodą kasową). Aby móc korzystać z tej metody, roczne obroty podatników nie mogą przekraczać 208 646 EUR.
- (2) Pismami, które wpłynęły do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniach 23 i 31 lipca 2009 r., Słowenia zwróciła się o upoważnienie do przedłużenia tego specjalnego środka stanowiącego odstępstwo. Słowenia zwróciła się także o podwyższenie pułapu rocznych obrotów w ramach tej metody do 400 000 EUR.
- (3) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 25 września 2009 r. Komisja przekazała wniosek Słowenii pozostałym państwom członkowskim. Pismem z dnia 29 września 2009 r. Komisja powiadomiła Słowenię, że znajduje się w posiadaniu wszystkich informacji, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (4) Metoda kasowa jest uproszczoną i opcjonalną metodą przeznaczoną dla małych przedsiębiorstw, które nie korzystają ze zwolnienia z podatku. Umożliwia ona tym podatnikom stosowanie prostej zasady, która przyjmuje za podstawę datę dokonywanych przez nich płatności i realizowanych transakcji w celu ustalenia, w którym momencie mają oni, odpowiednio, korzystać z prawa do odliczenia VAT i zapłacić podatek. Metoda ta jest zatem dla podatników metodą upraszczającą, która może poza tym przynosić im korzyści finansowe.

- (5) W dniu 28 stycznia 2009 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy mającej na celu zmianę dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania i pozwalającej również państwom członkowskim na zawieszenia powstania prawa do odliczenia VAT do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nieprzekraczających określonego pułapu, który państwa członkowskie mogą ustalić na poziomie do 2 000 000 EUR, i korzystających w związku z tym z opcjonalnej metody, przy zastosowaniu której VAT obciążający realizowane przez nich transakcje staje się wymagalny dopiero po otrzymaniu zapłaty.

- (6) Wnioskowany specjalny środek stanowiący odstępstwo nie ma wpływu na wysokość dochodów z VAT Słowenii pobieranego na etapie ostatecznej konsumpcji i nie ma żadnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE, upoważnia się Słowenię do zawieszenia powstania prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do podatników, o których mowa w akapicie drugim, do czasu zapłacenia go dostawcy towarów lub usługodawcy.

Zainteresowani podatnicy musieli zdecydować się na korzystanie z metody, przy zastosowaniu której VAT od realizowanych przez nich dostaw towarów i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w momencie otrzymania przez nich zapłaty. Przy stosowaniu tej metody ich roczne obroty nie mogą przekraczać 400 000 EUR.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia wejścia w życie dyrektywy upoważniającej państwa członkowskie do zawieszenia powstania prawa do odliczenia VAT do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nieprzekraczających określonego pułapu i którzy w związku z tym korzystają z opcjonalnej metody, przy zastosowaniu której podatek od realizowanych przez nich dostaw towarów i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w momencie otrzymania przez nich zapłaty. W każdym przypadku niniejszą decyzję stosuje się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 57 z 24.2.2007, s. 12.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowenii.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady
C. MALMSTRÖM
Przewodniczący

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1208/2009 z dnia 10 grudnia 2009 r. ustanawiające refundacje wywozowe w sektorze jaj	28
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1209/2009 z dnia 10 grudnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1159/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2009 r.	30
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1210/2009 z dnia 10 grudnia 2009 r. ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	33

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA NIE JEST OBOWIĄZKOWA

2009/937/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady 35

2009/938/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 7 grudnia 2009 r. upoważniająca Królestwo Szwecji i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

2009/939/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 7 grudnia 2009 r. upoważniająca Republikę Słowenii do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

